

Hizbullah HAKVERDİ'nin Aşura Kültürü'nün İmam Humeyni'deki Tecellileri isimli kitabının 2.bölümü olan "AŞURA KÜLTÜRÜ VE MAHİYETİ" bölümünden iktibas edilmiştir.

Hazırlayan : İslâmi DAVET – <http://www.islamidavet.com>

AŞURA KÜLTÜRÜ VE MAHİYETİ

Bilindiği veçhiyle *hayat*, bhusus *hayat-ı insanîye*, *tecelliyât-ı Esmâ* ve *efal-i İlâhîyye'nin kemali* ve *ayine-i camii'dir*. *Hayatın gaye ve maksadı ise, ubudiyettir*. Bu İlâhî hakikat, *Eimme-i Ma'sume'nin* mübarek lisanlarıyla, *hayat; 'iman, cihad ve şehadettir!'* diye ifade edilmiştir. Hayatın temel unsurları olan *din-akıl-can-mal* ve *nesil* emniyeti de, ancak bunlarla sağlanabilir. Bütün *enbiyanın* ve *kütüb-ü münzelenin* İlâhî misyonları da, bu beş temel unsur ekseninde ve çerçevesinde devretmektedir. Ki; İlâhî vahyin *kemali* ve en sonu olan *Kur'an-ı Kerim*'in İlâhî öğretileri, bu misyonun *enmuzecini* ve en mükemmelini içermektedir...

Hayatın ruhunu ve mâhiyetini oluşturan *iman-cihad* ve *şehadetin*, muhtelif boyutları, dereceleri-mertebeleri, vâsıfları, tecellileri ve tezahürleri vardır. Bunları kısaca, şu şekilde tasnif edebiliriz:

1-) İMANIN MUHTELİF BOYUTLARI:

1-) İmanın Fikrî ve İtikadî Boyutları:

- a-) Tevhid.. (Zât-Sıfat-Ef'âl; Ulûhiyyet - Rûbubiyet-Ubûdiyyet... vs...)
- b-) Nübüvvet.. (İmamet, Vahiy, Tebliğ, Ta'lim, Tedrisât., vs...)
- c-) Meâd. (Kıyamet, Ba's, Kaza-Kader, Mahşer, Hesab-Mizan, Cennet, Cehennem, Sırat, Melek, Levh..vs...)

2-) İmanın Amelî ve Fii'lî Boyutları:

- a-) Amel-i Sâlih.. (Namaz, Zekat, Oruç, Hacc, İnfak...)
- b-) Muâmelât.. (Her türlü içtimaî-medenî-ticârî.. evamir-i İlâhîyye'nin icra ve ifası...)
- c-) Ukubat. (Hudud-u İlâhîyye'nin ve Şer'î müeyyidelerin tatbiki. Ki, bu son iki şık, Ahkâm-ı Şeriat-i İslamîye olarak bilinmektedir.)

3-) İmanın Kalbî ve Kavî Boyutları:

- a-) Zikir-Tezekkür...
- b-) Fikir-Tefekkür...
- e-) Şükür-Teşekkür...
- d-) Duâ-Tazarru' ve Niyaz...

4-) İmanın Ruhî ve Ahlâkî Boyutları:

- a-) Şefkat-Merhamet...
- b-) Hürmet-Muhabbet...
- c-) İhsan-İkram ve İn'am...
- d-) Edeb-Haya-Hüsn'ü Muâmele, Emanet ve Vefâkârlık...
- e-) Tevazu'-Vakar-Ciddiyet ve Samimiyet...
- f-) Sıdk - Sadakat-İhlâs-Aşk-Şevk-Ümid-Azm'ü Sebat ve Sabır...

5-) İmanın Yakînî ve Kurbiyet Boyutları:

- a-) İlm'el-Yakîn...
- b-) Ayn'el-Yakîn...
- c-) Hakk'el-Yakîn...

6-) İmanın Visalî ve Şühudî Boyutları:

a-) **Ma'rifetullah...** (Bu irfanî pencere ile İlâhî kurbiyetin ışıkları parıldamaya, nuranî mi'rac ile kalbî ve ruhî seyr-ü sülûklar oluşmaya başlar...);

b-) **Muhabbetullah...** (Bununla da ma'şuku müşahedededen doğan bir telezzüz ile, O'na kavuşma.. cazibesıyla yanıp-tutuşma ve O'nun İlâhî aşkıyla-şevkiyle yaşama.. aşaması başlar...);

c-) **Fenâfillah...** (İlâhî 'müşahede' ve 'visal' sonucu oluşan hasret ile yanıp kül olma ve 'fena' kanalıyla eriyip yok olmak suretiyle 'ebedîleşme'.. Tecelli-i Hakk'ta 'istikrar'a ve 'itmi'nan'a ulaşma hâsıl olmuş olur...);...

Tabiatıyla, bu ulvî-kudsî **imanî tecelliler**, pâk ve mutahhar ruhlar-kalpler ve İlâhî **hidayete** mazhar olmuş nurlu-kudsî şahsiyetler içindir. Bu mazharların liyakati nispetinde, imanın İlâhî tecellileri de artacak, gitgide sonsuzluğa doğru pervaz edecektir...

Hayatın ruhunu-esâsını-mâhiyetini ve asıl cevherini teşkil eden üç temel unsurdan **üçüncüsü** olan **cihadın** da muhtelif boyutları vardır. Ki, onları da şu kategorilerde hülâsa edebiliriz:

II-) CİHADIN MUHTELİF BOYUTLARI:

1-) Cihadın Kalbî-Ruhî ve Aklî (Enfüsî) Boyutu...

Buna; **nefisle cihad**, **manevî cihad** denmekte ve bu husus, **cihad-ı ekber** olarak nitelendirilmektedir. (İslamî zühd, verâ, birr ve takva.. gibi ulvî ve nuranî tecellileri ve tezahürleri intaç etmektedir...);

2-) Cihadın Kavî ve Fikrî Boyutu...

Ki, bu; **İslamî tebliğ**, **davet**, **irşad-ikaz**, **va'z-u nasihat** ve **emr-i bil'ma'ruf** ve **nehy-i**

an'il-münker.. gibi, çok mühim İslamî müesseseleri ve unsurları ihtiva etmektedir...;

3-) *Cihadın Malî ve İktisadî Boyutu...*

Ki bu da; *Allah yolunda infakta bulunmayı*, İslamî cihad için her türlü güç oluşturmayı, zamanın icablarına uygun şekilde *araç-gereç-binek-silah..* gibi, savaş için gerekli levazimat-mühimmat hazırlamayı ve bunların isti'mali ve üretimi hususunda eğitim-öğretim ve yatırım faaliyetlerini deruhte etmeyi.. mutazammın bulunmaktadır...;

4-) *Cihadın Redd-i Nefy ve Kıyamî Boyutu...*

Çok vecheli ve cepheleli olan *kıyam*; sürekli *teyakkuzda* ve *harekette* bulunma halet-i ulvîyesini temsil etmektedir. Ki; afakî-müşahhas düşmanlarla bil-fiil muhatap olarak, mübaşeret edilecek *çatışma* ile *kıyam*, *cihada* ve *mukatele*ye münkalib olmuş bulunmaktadır. Daha önceki bölümlerde, gerektiği kadar malumat verilmiştir...);

5-) *Cihadın Fülî ve Bedenî Boyutu...*

Mütecaviz kâfirlere-müşriklere-mürtedlere ve müfsid münafıklara karşı bil-fiil mukavemette ve *mukatelede* bulunmak; Din-i Hakk'ı tüm yeryüzüne hakim kılmak için *fisebilillah* her türlü silahla ve araç-gereçlerle savaşmak.. şikkını temsil etmektedir. Dünya istikbarının ve tağutî güçlerin zulüm düzenlerinin yıkılması, büyük ölçüde cihadın bu boyutuna bağlı bulunduğu, izahtan varestedir...;

Cihadın tüm bu boyutlarının icra ve ifâsı için, pek çok İslamî ve Kur'anî özellikler-vâsıflar gerekir. Ki; gerçek bir *iman -azim - sabır - sebat - ihlas - sıdk - sadakat - aşk - şevk - gayret -hamaset - cüd-ü kerem ve sehavet - fedakârlık - vefakârlık -cesaret - şecaat ve şehamet - şuur-basiret ve feraset - ilim - irfan - takva ve adalet'..* gibi özellikler, bunların en önemli tecellilerini teşkil etmektedir...

III-) *ŞEHADETİN MUHTELİF BOYUTLARI:*

Hayatın ruhunu ve özünü oluşturan *üç* temel unsurdan *üçüncüsü* olan *şehadetin* de muhtelif boyutları ve cepheleleri vardır. Bunların bir kısmını, şu kategorilerde hülâsa edebiliriz:

1-) *Halık-ı Zülcelal'e Yönelik Şehadet... Ki bunu;*

a-) *Esmâ* ve *Ef'al-i İlâhîyye*'ye yönelik *Tekvinî Şehadet...* (Tüm kâinat ve mükevvenât, bu İlâhî tecelliyâtın fiilî tecelliyâtı ve tezahürâtıdır...);

b-) *Tecelliyât-ı Sıfatiyye*'ye yönelik *Teşrîî Şehadet...* (Vahy-i İlâhîyye'ye muhatap olan zi-şuur varlıklar, belki de *zi-hayat* buna dahil bulunmaktadır...)

c-) *Zat-ı İlâhîyye-i Sübhaniyye*'ye müteveccih olan *Kemal-i Şehadet'tir*. (Ki, bunun mazhariyat ve müşâhede âlemi, daha ziyâde âlem-i nur ve melekuttur...);.. tarzında *genel* bir tasnifata ayırabiliriz...

2-) *Mahlukata Müteveccih Şehadet..* Ki bu;

a-) *Âlem-i Ğayb'e* ve oradaki tüm varlıklara ve makamlara... olan *şehadettir*. (İmanın tezyidine, İslamî hizmet ve faaliyetlerin tehyicine, terk-i dünya ve hevâ ile birlikte ebedî hayatın tervicine.. etki eden bu *şehadet; iman-ı bil'ahiret* esasının yakînî-şuhûdî bir i'lannamesidir...

b-) *Enbiyaya*, bhusus Hatem'ül-Enbiya olan *Resul-ü Kibriya'ya*, ve İlâhî tebliğatına *şehadettir*. Ki, bu *şehadet; din-i mübin-i İslam'ın cihan-şümûl hükümranlığı* hususunda, bütün güçlerin-uzuv ve unsurların *istihdamını* ve *mutlak hak* olarak *ihkakını* tazammun etmektedir...

c-) *İnsan* faktörüne ve toplumuna yönelik İlâhî *şehadet*. Ki bu da, *adalet-i İlâhîyye'nin* bil-fiil tatbikini ve onun tahakkuku için *cehd-u gayret* edilmesini ve harekete geçilmesini... mutazammın bulunmaktadır...

d-) *İçe yönelik* (enfüsî) *şehadettir*. Ki; sürekli *nefs muhasebesinin* yapılmasını, onu kontrol altına almak için sürekli olarak *murakabe* altında bulundurulmasını ifade etmektedir...Ve;..

e-) *Batılın* iptaline ve butlanıyetine yönelik *şehadettir*. *Batılın* kavî *şehadet* ile cahil insan toplumu nezdinde *deşifre* edilememesi neticesinde; *fisebilillah*, mü'min canların *kurban* olmasıyla oluşan bu *şehadet; batılın yıkılmasını* ve hakkın ikamesini.. sağlayan önemli bir unsur olmaktadır. *İslam* uğrunda feda edilen canlardan fıskıran *şehadet* kanları, az-çok gözü ve kulağı ve imanı olan kitleleri uyandırmakta, *hakkı hak* ve *batılı da batıl* olarak tanımlarına vesile olmakta ve İslam'ın korunması ve müdafaası için harekete geçirmektedir... İlh...

Tabiatıyla, mezkûr İlâhî *şehadet* tecelliyâtının tahakkuku için; büyük bir *imanî aşk* ve heyecan, sonsuz bir *feragat* ve İlâhî *kurbıyet*, tükenmez bir *sabır-şecaat* ve *ubudıyet*, ölmez bir İslamî *gayret-azimet* ve *marifet*, sınırsız bir *mahviyet-ehliyet* ve *liyakat* gerekmektedir. Ki bu, *enbiyada* ve onlara *küllî vâris* olan *Eimme'de* ve *sâlih-sadık* izleyicilerinde bulunabilecek vâsıflar ve özelliklerdir...

HÛLÂSA:

İşte; bu bölümün, hatta yazının tümünde belirtilmiş bulunan, *hayatı* yani, *fitrat-ı insanîyeyi* teşkil eden, *iman-cihad* ve *şehadet*.. diye özetlenen, *din-akıl-can-mal* ve *nesil* emniyetinin güvencesi ve *garantisi* olan, bâhis konusu tüm *veriler-olgular-oluşumlar-vasıflar* ve *özellikler*.. bütün boyutlarıyla *Aşura Kültürü'nü* temsil ve teşkil etmektedir. Ki, bu; doğrudan doğruya *Kur'an kültürünün* bizzat kendisi demektir...

"*Kur'an kültürünün*, canlı temsilcilerinde ve *küllî vârislerinde* *mutlak* ve *kâmil* anlamda *tecelli* etmesi, *mütenasib şartlarda*, yani *uygun* zemin ve zamanlarda (Sünnetullah

gereği) *fitrî-tabî* olarak mütesâviyen ve tedricen *siyasî* ve *içtimaî* hayatta *yankılanıp-tecessüm* etmesi., gibi, İlahî esrarı hâiz bulunan *Aşura Kültürü; Peygamberan-ı İ'zam*'ın ve *Eimme-i Ma'sume*'nin nuranî hayatlarında ve ruhlarında *müşahhaslaşmış* bulunmaktadır...

Diğer bir ta'bir ve ta'rif ile, *Aşura Kültürü; Kur'an kültürünün* (ta'bir caiz ise) *aşirilenmesi-kodlanması.. adım-adım* ve *bölüm-bölüm* uygulanması.. *zaman-zemin* ve muhatab faktörlerinin *ayarlanması.. sevk-i İlâhî* ile (fitrî ve tabî olarak) bunların *siyasî* ve *içtimaî* hayata *uyarlanması.. İçtimaî Sünnetullah*'ın tüm gereklerinin *nazara* alınması ve ona paralel bir *stratejinin* ve *seyir çizgisinin* ta'kip edilmesi.. (Örneğin; 'beş vakit namazın', nasıl?.. kim?.. ne zaman?.. veya nerede?.. kılınmasının isabetli tespitinin yapılması.. kezâ; zekâtın, kime?.. kim tarafından?.. ne zaman?.. nasıl?.. ve ne kadar?.. verilmesinin doğru ve isabetli ta'yininin yapılması.. ve hakezâ!.. Bu prensiplerin ve kaidelerin Kur'an kültürünün tümüne uyarlanıp-uygulanması, bilhassa siyasî-içtimaî.. boyutlu olanlarında, bunların daha da bir hassasiyet ile göz önüne alınması, mesela; kıyamın-cihadın, "hangi boyutunun?.. hangi ölçüde?.. ne zaman?.. kime karşı?.. kiminle?.. ve nasıl?.." olacağına Kur'anî ve vahyî tespitinin, Sünnetullah'a ve marziyat-ı İlâhîyye'ye uygun şekilde yapılması ve uygulamaya konması...) gibi, İlahî disipline ve prensiplere müstenid İlahî ve Kur'anî bir *mekteptir*. Ki; *nebevî mekteb*, ya da *Ehl-iBeyt mektebi* olarak da tesmiye edilmektedir...

Binaenaleyh, *Kur'an kültürünün* ve *mektebinin canlı timsâli* olan *enbiyanın* ve *Eimme-i Ma'sumenin*, kendi mekân ve zamanlarında uyguladıkları *muhtelif* (hatta, zahiren mütenakız imiş gibi görülen) ve ayrı ayrı tecellileri-tezâhürleri bulunan stratejileri, toplumsal-siyasal tavır ve tutumları, tamamen *hakk-ı mahz* olarak *aynı mektebe* istinad etmektedir...

Örneğin; Resul-ü Ekrem (sav) Efendimiz, (faraza) Hz. Nuh'un yerinde ve durumunda bulunsaydı, yani öyle bir *toplumsal-siyasal* şartlarla karşı karşıya bulunsaydı, aynen onun gibi hareket etme zorunda kalacaktı. Kezâ, Hz. İbrahim, Hz. Mûsa veya Hz. İsa (aleyhimüsselam) zamanlarında *resul olarak* ve onların yerinde-durumunda bulunsaydı, yine *onların yaptığı* gibi yapacak, onların uyguladıkları *stratejileri* ve tavırları uygulayacak, *zerre* kadar onun dışına çıkmayacak-çıkamayacaktı!...

Tabiatıyla, o yüce peygamberler ve diğerleri de (Allah'ın salat-ü selamı hepsinin üzerine olsun!), Resul-ü Ekrem (sav) Efendimizin zamanında, O'nun (as) yerinde ve durumunda bulunmuş olsalardı, o Yüce Resul'ün (as) yaptıklarının aynısını yapacak, zerre miskal onun uygulamalarının dışına çıkmayacaklar, daha doğrusu çıkamayacaklardı. Zira; *Hakim-i Mutlak* olan Allah-u Teala (cc)'nin *vahyî çizgisi* ve *İlâhî mektebi* (toplumsal ve kültürel sünnetullah olarak) bunu muktazi kılmaktadır...

Aynı durum, *Eimme-i Ma'sume* (as) için de *aynen* sözkonusudur. Yani, Hz. Ali (as),

Hız. Hüseyin'in zamanında ve onun durumunda ve karşı karşıya olduğu **şartlarla** karşılaşmış bulunsaydı, o da, **aynen** onun gibi yapacak, mübarek **kanını Kərbela** çöllerinde İlahî **şehadet** ile akıtacak, bundan başka **birşey** yapmayacaktı, yapamayacaktı. Zira; İslamî tebliğı ve mesajı, **kitlelere** ve **gelecek çağlara** ulaştırabilmenin **tek yolu**, o gün için ancak o idi!... Başka bir yol ise ancak **inhiraf** olurdu!... Kezâ;.. Hz. Hasan, İmam Bakır, İmam Cafer, İmam Rıza., vs. **Eimme** (as) için de aynı hüküm geçerlidir. Onlardan herhangi biri de İmam Hüseyin'in (as) yerinde-durumunda bulunsaydı, o günkü şartlarla karşılaşmış olsaydı, İmam Hüseyin'in yaptığından başka hiçbir şey yapmayacak, **Kərbela'nın Aşurasında Kur'an Kültürünün şehadet mektebinin sembolü** olacak, zamanlarına ve tüm çağlara, sıçrayan mübarek kanlarıyla **Kur'anî mesajı** -şerefle-iftiharla- sunacaktı...

İmam Hüseyin (as) dahi, diğer imamların zamanlarında bulunmuş olsaydı, O da, **aynen** onların yaptıklarını yapacak, **Aşura Kültürü'nün siyasal** ve **sosyal** boyutlarını, **âlem-i ukul, kulub, ervah** ve **ma'na..** üzerinde yoğunlaştıracak, İslamî şehadet'in (dışa dönük olmayan) aklî-kalbî-ruhî-ilmî-irfanî ve manev.. boyutlarının tecellileriyle iktifa edecek, bu **iktifası**; ihraz etmekte bulunduğu İlahî ve Kur'anî misyonun hedefe ulaşması hususunda yeterli olacaktı... (Bunu, günümüzdeki İslam İnkılabı'na ve İmam Humeynî (ra)'ye kadar uzatıp-uygulayabiliriz...);...

Hatta, **enbiya** (as)'dan herhangi biri, örneğin; Resul-ü Ekrem (sav) dahi, **Eimmelerin**, mesela; **İmam Hüseyin'in** (as) yerinde-durumunda ve pozisyonunda bulunmuş olsaydı, **aynı toplum** ile ve **aynı şartlarla**, karşılaşmış bulunsaydı, Hz. Hüseyin'in yaptıklarının **aynısını** yapar, tavırlarının **aynısını** gösterirdi. Zira; o şartlarda ve öyle bir pozisyonda Hz. Hüseyin'in yaptığı, **hakın** ta kendisi idi ve (hak olarak) **tek** alternatifti... ve hâkezâ.. bunu, sair **enbiyaya** ve **Eimmeye** (bilâ-istisna) teşmil edebiliriz...

Şu halde; **kemale ermiş** olan Din-i İslam'ı temsil eden **Kur'an-ı Kerim**, aynı değerde ve ağırlıkta olan ve kendi benzeri-emsâli durumunda bulunan, özetle **canlı Kur'an** özelliğı taşıyan İlahî şahsiyetlerin eliyle-kanalıyla ve aracılığıyla, İlahî misyonunu ve fonksiyonunu **kâmil** anlamda oynayabilir. Ki, bu İlahî şahsiyetlerin başında, tabiatıyla **mazhar-ı vahy-i İlahî** ve **rahmet en-lil'âlemin** olan Hatem'ül-Enbiya ve Resul-ü Ekrem (sav) Efendimiz gelmekte; onu da İlahî nass'larla **Eimme-i Hüda, mutahhar, sahib-i velayet, Şecere-i Tayyibe** ve **Mübareke, al-i aba** ve **al-i Muhammed, sekaleyn** (Kur'an'la aynı değerde ve ağırlıkta ve aynı oranda hak üzere olan..) diye nitelendirilen **Ehl-i Beyt-i Nebi** (as), bhusus **nukeba-yı Resul** olan **Eimme-i Ma'sume** (oniki imam) ta'kib etmektedir...

Aksi takdirde, yani, **Din-i İslam'**ın ve onun ifadesi-esası ve terennümü olan **Kur'an-ı Kerim'in**, **kâmil** ve **masum** şahsiyetlerin dışında kalan zevatın eli ve aracılığı ile **ifade** ve

beyanı, tatbik ve *icrâsı* durumunda (muhtelif boyutta) sapmalar ve inhiraf lar baş gösterecek, *kemale ermiş* bulunan Yüce İslam'da ve Kur'an-ı Kerim'de, (haşa) (anlayış-kavrayış ve uygulama noktalarında) *nakiseler* görülecek, bu da, tabiatıyla insanlık için tek ve son kurtuluş umudu olan İslam ve Kur'an-ı Kerim hakkında (cahil insan toplumu nezdinde) değişik çapta şaibeler ve şüpheler hûsüle getirecektir...

Resul-ü Ekrem (sav)'in irtihâlınden itibaren (tedricen) başlayan, yani *Ehl-i Beyt-i Resul'ün* en büyük temsilcisi olan İmam Ali'nin (as) Kur'anî *velayet* hukukunun ref edilmesiyle oluşan ve gittikçe kesafet kesbeden bu İslamî ve Kur'anî *inhiraf*; *hak* ile *batılın* iltibasını doğurmuş, bu da, İmam Hüseyin'in (as) şahsında sembolleşen; *Aşura Kültürü'nün*, çok boyutlu *kıyamî-cihad* eylemiyle *neşv-ü nemâ* bulan; (maddî ve manevî tüm) âlemlere ve çağlara şâmil İlâhî tecellileri bulunan İslam ve insanlık tarihinin *nadide*-muhteşem Kербela *şehadeti* ile sonuçlanmıştı... Kur'an'ın ve İslam'ın *tahrifata* uğramakta olduğunun İlâhî ve nebevî bir *mesajı* ve *belgesi* olan bu Hüseyinî *kıyam* ve *şehadet*, uyumuş ve ölüm uykusuna yatmış olan İslam ümmetinin büyük kesimini uyandırmış, *teyakkuza*, hatta harekete sevk etmiş, bu da; hain ellerin, Yüce Kur'an'ın *elfazına* ve aziz İslam'ın *ahkâmına* dokunmasını önlemiş, mel'unâne ve hâbisâne cüretlerini kırmış, böylece; herşeyi *sebepler* kanuna merbut kılan Allah-u Teala (cc), *halis* ve *sadık kulu* olan Hüseyin'in (as) mübarek *şehadet* kelimelerini-sözlerini (yani, kan damlacıklarını) "*Kur'an-ı Kerim'in korunmasına..*" sebep ve vesile kılmıştır...

Demek ki; *kâmil* olan İslam, *tahir-tayyib* olan Kur'an-ı Kerim, aynı oranda *kâmil* ve *temiz* önderlerin elleriyle *ta'lim-tedris* edilir ve tatbik alanına konulursa, gerçek İlâhî ve nebevî özelliklerini korumuş olur, aksi halde; *dûmura* ve *inhirafa* (değişik boyutta) uğratılmış olurlar. İslam'ın ve Kur'an kültürünün *özünün* korunmasının *tek yolu*, ancak budur! Ümmetin geçmiş tarihi ve günümüz dünyasındaki vâkıâlar, mezkûr *şer'î* ve *aklî* kaziyelerin, canlı ve müşahhas belgeleridir...

Hatta, *kâmil-tahir* ve *masum* ellerde, kendi yapısında ve zatında *özünü* ve İlâhî özelliğini *kâmilen* koruyabilen İslam; tatbik edildiği toplumda aynı *kemalde* bir *mazhar* ve *ma'kes* bulamayınca, pratikte *kemalini* izhâr etme imkânından mahrum kalır, *ayinelerde* çarpık ve nâkıs olarak (haşa!.. ama, maalesef) müşâhede edilmiş olur... Onun için inzal cihetiyle kemale ermiş ve tamamlanmış olan Din-i İslam, icrâ cihetiyle (kamilen değil) *tedricen* uygulama imkanı bulmuş, muhatapları olan kişi ve toplumların *kabiliyeti-seviyesi-istidadı* ve *kapasitesi* ile mütenâsib ve ona paralel bir uygulamaya (ancak) kavuşmuştur...

Resul-ü Ekrem (sav)'in mübarek hayatlarında *nüzulen* tamamlanan ve *kemale* eren Yüce *İslam'ın*, (ferdî-içtimaî-siyasî.. vs.. tüm boyutlarıyla) *amelen* ve *filen kemale* ermesinin

İnkılab-ı Mehdi (as) ile olacağı, zira, **Risalet-i Muhammediyye'nin** cihanşümul hakimiyetinin (kemiyyet ve keyfiyyet olarak) o zamanda gerçekleşeceği, **evvelinlerin** eksik bıraktıklarını **aherinlerin** tamamlayacağı.., Yüce Resul'ün (as) ve **Eimme'nin**, O'nun **inkılabı** ile müftechir bulunduğu.. pek çok İlâhî **nasslarla** kesin-kes anlaşılmaktadır...

Toplumsal **tahavvül** ve **tağayyürün** tedricen vukuu, **Sünnetullah'ın** gereği olduğu, tarihen de bunun böylece sürüp-geldiği, devr-i saadette dahi aynı teâmülün görüldüğü izahtan varestedir... Evet; Resul-ü Ekrem (sav) dahi, geçmiş peygamberlerin (as) karşılaştığı bir kısım (dahilî) sıkıntılarla karşılaşmış, en güzide diye iştihar bulmuş bazı eshabın (bile) **olgun olmayan** muâmelelerine ma'ruz kalmıştır. Bunun pek çok örneklerini, değil **ic̣timâi** ve **siyasî** konularda, **ferdî** konularda bile müşâhede etmekteyiz...

Örneğin; Resul-ü Ekrem (sav), **Ehl-i Beyt'ini**, bâhusus İmam Ali'yi sürekli olarak tavsiye ettiği, O'nun hak ve hukukunun korunmasının **imanî** bir gereklilik olduğunu söylediği, idarî-siyasî-ilmî-askerî ve ahlâkî yönden.. İslam'ın ve nübüvvetin **tek gözdesi** olduğunu belirttiği.. halde; eshabın önemli bir kesimi tarafından, bunların asla kale bile alınmadığı **tevatüren** bilinmektedir...

Kezâ..; Hz. Aişe'nin **Ben-i Müsta'lik** (diğer adıyla, Ben-i Müreysi) Gazvesi sonrası **uygun olmayan** bir gafleti neticesinde vücûd bulan meşhur **ifk** olayı dolayısıyla, önce; Yüce Resul'ün **hanedanına** yönelik yalan-iftira kampanyaları.., onun akim kalmasından sonra da **Ehl-i Beyt'e** ve Hz. Ali'ye yönelik **yıpratma** kampanyaları, sürekli **toplumsal**-kalbî bir **marazın** tezahüründen başka bir şey olmadığı açıktır...

Hudeybiye sulhu dolayısıyla, bir kısım ashabın, Resul-ü Ekrem'in (sav) kalb-i mübareklerini **rencide** edici söz ve tavırları, Hz. Ömer'in; "**Sen, Allah'ın hak peygamberi değil misin?...**" şeklinde, ısrarla Yüce Resul'ü (as) **siğaya** çekişi.., ve bunu;.. "**...Ey filan! Bu zat Allah'ın hak peygamberi değil midir?...**" şeklinde uzun uzun sözlerle-istifhamlarla sürdürmesi, **kâmil** olan Yüce İslam'ın, henüz ruhen ve kalben **kâmil** olmayan bir toplumla karşı karşıya bulunduğunun çok net ve açık belgesidir...

Uhud, Mûte, Huneyn ve sair savaşlarda ve Usâme ordusunun teşkilinde, Yüce Resul'ün karşılaştığı **itirazlar** ve **yalnız bırakılmalar** ile **ganimet** taksiminde ma'ruz kaldığı pek çok kaba muameleler, **sathî-toplumsal** bir **teslim oluşun** bile, henüz **kemale** ulaşmadığının **isbatıdır**...

Hele, Yüce Resul'ün (as) **terk-i dünya** ve **irtihal-ı ahiret** edeceği zaman meydana gelen ve **Kırtas** olayı olarak **kaynaklara** geçen, Hazret-i Ömer'in başını çektiği bir topluluk tarafından îkâ edilen, **olgun olmayan** muâmeleler-itirazlar, tâ.. Resul-ü Ekrem (sav)'in; "**..Bana yazı yazılacak bir şey (kağıt) getirin ki, size (bazı şeyler ve tavsiyeler) yazayım da,**

benden sonra 'dalalete' düşmeyeziniz!.." talebini (Hz. Ali'nin istihlâfı yeniden ve yazıyla pekiştirilebilir telaşesiyle...) reddetmeye, hatta işin boyutu.. (el'iyazubillah..) *"..O, hastalıktan dolayı sayıklıyor da ne dediğini bilmiyor!.. Hem, elimizde Kur*an varken, başka yazıya ne gerek var?..."* gibi iddia ve ithamlara kadar ulaşmıştır. Ki; Resul-ü Ekrem (sav) dahi; *"..Yanımdan kalkıp-gidiniz! Hiçbir peygamberin yanında böyle konuşmak yakışmaz!.."* diyerek kendilerini (son demlerinde), mübarek huzurlarından kovma zorunda kalmışlardır...

Halbuki, *"Kur'an bize yeter! Resulullah'ın tavsiyelerine ihtiyaç yok!"* diyenler şu ayet-i kerimelerin açık beyanlarına bile muttali olmamışlardır:

"Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, O'na, sözle bağırp-söylemeyin; yoksa, şuuruna varmadan, amelleriniz 'habt' olup (boşa) gider. Şüphesiz, Peygamberin yanında seslerini 'alçak' tutmakta olanlar, işte onlar (var ya!); Allah, onların kalplerini 'takva' için imtihan etmiştir. Onlar için (sonsuz) bir mağfîret ve bir ecir vardır! Şüphesiz, hücrelerin ardından sana bağıranların çokları akli ermeyenlerdir!" (Hucurat: 2-4);...

Basit bir İslamî *âdâb* konusunda dahi *kemale* ermemiş bir kısım zevatın, tabiatıyla *siyasî-içtimâî* vb., daha önemli ve şümüllü konularda kemale ermiş olmaları mümkün değildir...

Ve yine;.. Ahirete irtihal edeceklerini kesin bilen Resul-ü Ekrem (sav), tertip ettiği Usame ordusuna, İmam Ali'ye karşı (gizli) rekabet içerisinde bulunan *ma'lum* zevatın tamamını katmış, böylece; irtihalini müteakip vâki olacak *hilafet* boşluğunu, İmam Ali'nin (rakipsiz olarak ve kolaylıkla) doldurmasını amaçlamıştır. Lakin, durumun farkında olan mezkûr *zevat*, işi ağırdan almaya, Resul-ü Ekrem'in (sav), teslim-i ruh etmesini intizar etmeye başlamış; Yüce Resul-ü Ekrem (sav) mükerrer ısrarlarına rağmen, planladıkları programlarından (ki, Hz. Ömer tarafından bu; *'hilafetin Ben-i Haşime*, yani Hz. Ali'ye kaptırılmaması..' diye itiraf edilmiştir..) asla şaşmamışlardır...

Onun için de, Resul-ü Ekrem (sav)'in irtihalini müteakip, *hemen hilafeti ele geçirme* faaliyetleri başlatılmış, bu amaçla *Ben-i Saide* sakifesinde akd edilen küçük çaplı (özel) bir toplantı ile, tüm çağları ve nesilleri alâkadar eden çok önemli-umumî ve şümüllü bir İslamî ve Kur'anî mesele ve müessese olan *Velayet-i Amme ve Hilafet-i İslamîyye*, azamî bir hız ve süratle (akıllara durgunluk verecek, selim kalpleri ve vicdanları da rencide edecek tarzda) bir *oldu-bittiye* getirilmiştir. Resul-ü Ekrem (sav)'in bir ömür boyu *tavsiye* ettiği ve *Velayet-i Amme* hukuklarını ve yetkilerini belirttiği Ehl-i Beyt (as) mensupları ve tüm *Ben-i Haşim* habersiz olduğu.. (değil istişare dışı..) bilgi dışı bırakıldığı halde!...

Resul-ü Ekrem (sav)'in *fırakı* acısıyla yanan, o Yüce Resul'ün mübarek *teçhiz, tekfin,*

ğasl ve *tedfin* hizmetleriyle meşgul bulunan ve Resul-ü Ekrem (sav)'in aşk-u muhabbetiyle ve hasretiyle tutuşmaktan başka, kalp ve akıllarında hiçbir şey bulunmayan *Ehl-i Beyt-i Resul* (as) ile *gerçek sahabeliklerini* bilfiil isbatlamış olan *halis-sadık* ve *vefakâr* yakın çevrelerine ve *Ben-i Haşim'e* karşı reva görülen bu tarz-ı muamelenin, *İslamî kemalat* ve *fazilet* olarak nitelendirilemeyeceği açıktır...

Bahusus, insanlığın *vesile-i necatı* ve *hidayeti* olan Resul-ü Ekrem (sav)'in fanî dünyadan ebedî *fırakı* ve *irtihali* karşısında *lakayd* ve *bigâne* kalınması., buna ilaveten, *umuma açık* ve *alenî* olmayan oturumlar-toplantılar tertip edilerek, *hilafet* tartışmalarına kalkışılması ve *onu ele geçirme* çalışmalarının yapılması; hiçbir *aklî* ve *şer'î* gerekçesi bulunmayan *indî* ve *sun'î* te'villerle, o kadar önemli ve mesuliyeti büyük bir meselenin *geçştirilmeye* çalışılması.. elbette; (ferdî, içtimaî, siyasî, hukukî vb. alanlarda) İslamî *kemalat-fazilet-ihlas-sadakat-adalet* ve *vefakârlıkla* izah edilmeyecektir... Ve hâkezâ!...

İşte;.. Resul-ü Ekrem (sav)'e karşı bu tür *kemale* zıt tavır ve muameleler reva görülürse, tabiatıyla *aynısı*, hatta daha da fazlası, İmam Ali'ye ve *Ehl-i Beyt'e* (as) karşı da reva görülecektir. Ki; bunun ilk adımı *Ben-i Saide* sakifesinde akd edilen *biat* ile; İmam Ali'nin ve Ehl-i Beyt'in (as) (güçlü naslarla sabit olan) *Veraset-i Nübüvvet*, *Velayet-i Amme* ve *Hilafet-i Kâmile* hak ve selahiyetlerinin ve İlâhî misyonlarının *akamete* uğratılması olmuştur...

Böylece; *iki ağır emanet* birbirinden koparılmış, *okunan Kur'an*, hafif ve nakıs ellerde (güya) *iktidar* olurken, *Canlı Kur'an* olan *ağır* ve *kâmil eller* (zincire vurularak) *muhalefete* itilmiştir... Ruh ile beden, fikir ile fiilin, iman ile amelin, teori ile pratiğin birbirinden ayrılmasını-koparılmasını tedâî ettiren ve serapa tezatları-tenakuzları çağrıştıran bu menfî ve muzlim ameliye, İslam'ın ve ümmetin (tedrici) inhiraf ve *inkıtânı*, sükût ve izmihlalini intaç etmiştir...

Bu hazin uygulama ile kalbinden vurulmuş dönen *Ehl-i Beyt* (as), inzivaya çekilmek zorunda kalmış, *ruhundan cüdâ* olmanın ızdırabıyla ve hasretiyle *mehcur* durumda bırakılmıştır. Kur'an-ı Kerim dahi, ancak kendisi ile fitrî ve İlâhî misyonunu-fonksiyonunu *kâmil*en ifâ ve icra edebileceği, *pâk-tahir* ve *tayyip* bedeni olan *Ehl-i Beyt'ten* (as) (hilafet ve velayet cihetiyle..) koparılmış bulunmanın hüznüyle, kezâ *mehcûr* durumda bırakılmış, böylece; *Ehl-i Beyt* (as) ile *Kur'an-ı Kerim* (iki denk ağırlık, iki nuranî-tahir değer ve emanet olarak) birbirini *arar* ve birbiri üzerinde hassasiyetle titrer-ürperir ve *pervaz* eder duruma gelmiştir...

Okunan Kur'an ile canlı Kur'an'ın bu *mukabil* pervazlarının engellenmesi, buluşmalarının önlenmesi Yüce Nebîyy-i Ekrem (sav)'in Rabb-i Rahimine *şekvacı* olmasına

sebepe olmuştur. Ki;

“**Ve Peygamber: ‘Ey Rabbim! Gerçekten benim kavmim, bu Kur'an'ı mehcür olarak bıraktı!..’ dedi.**” (Furkan: 30) Ayet-i kerimesi bu hazin vakıyı ve realiteyi-sarahaten-natık bulunmaktadır...

Kur'an-ı Kerim'in bu *ruhî* ve *manevî* mehcüriyeti ve *nuzulen kemale* ermiş bulunan Din-i İslam'ın *ruhen-kalben* ve *fiilen* tenkisi ve (yanlış anlam yükleme ve uygulama cihetiyle) *tahrifi*, hilafetin ilk dönemlerinde, her ne kadar *bariz* şekilde müşahede edilmemişse de, zamanın geçmesi ve sürenin uzaması nispetinde elle tutulur ve gözle görülür bir duruma gelmiştir...

Resul-ü Ekrem (sav) Efendimizin nuranî izlerinin-hatıralarının henüz *canlılığını* ve *tazeliğini* koruması, İmam Ali'nin (as) bil-fiil *murakebe* etkinliğinin bulunması, *halis-sadık-fedakâr* ve *muttaki* gerçek sahabelerin kesreti ve İslam'ın *hıfz-u müdafaası*, *ihya* ve *ikamesi* için can-siperâne çalışması, *dış saldırı* ihtimallerinin ve *riddet* olaylarının zuhûru ve belirmesinden dolayı müslümanların *müteyakkız* bulunmaları ve yönetime çok yönlü destek olmaları... gibi saikler ve faktörler, *inkıta-ı velayetten* ve *verasetten* mütevellid *ruhî-halbî* ve *manevî âlemde* nüksetmiş bulunan İslamî *inhirafın* bil-fiil zuhûrunu *geçici olarak* önlemiş, bu da; hilafetin ilk dönemlerinin istikamet ve kemal üzerine bulunduğu zehabını uyandırmıştır...

Evete;.. konuya *ferdî* fazilet ve ehliyet açısından ziyâde, *kıyamete* kadar devam edecek olan, İslamî yönetimin kendisine tevdi edileceği ve uhdesine bırakılacağı İlâhî *hat-mektebusul* ve *müessese*.. nokta-i nazarından bakılmalı;.. İlâhî-nebevî *velayet* ve *veraset* zincirinin ve halkasının *kimlik* tespiti yapılmalıdır... Yani, İslamî *hilafet* ve *velayet*; bugün *filanın*.. yarın *falanın*.. derken, öbür gün de *Yezidlerin-Mervanların-Velidlerin* ve *Deccalların* yed-i insafına terkedilmesini doğuracak bir *gedik* aslâ bulunmamalıdır...

İşte; meselenin *nirengi* noktası budur!... Kiminle, hangi şahsiyetle, hangi sınıf ve nesil ile bu İlâhî *emanet*, *kıyamete kadar*.. Kur'an-ı Kerim ile ve mütekâmil Din-i Hakk'la (İslam'la) birlikte beraberce *rah-ı hak* ve *istikamet* üzere *emin* şekilde devam edip-gidecek, tâ.. mutlak sahibi olan Allah-u Teala'ya (ta'bir caiz ise) teslim edilecektir?... *Falan-filan* zevat, hatta *nesil* (örneğin, sahabe nesli) geçici ve *sınırlıdır*; (faraza..) ne kadar da *ehil* olsalar, *kıyamete kadar*.. bir *sınıra* ve *ihataya* asla sahip değillerdir. (Sair tutarsızlık ve çıkmazları bahis konusu etmek dahi zâid olacaktır...)

O halde, çözüm nedir? Ve nasıldır?... Peygamber-i zî-şân Efendimiz'in konuyla ilgili musırrâne *tavsiyelerine* ihtiyaç duymayanlar, kulak tıkayanlar, işte hem kendileri *tıkanmış*, hem de Yüce İslam'ı (farkında olmasalar da, olsalar da..) tıkanışlar, İslamî yönetimin ve

hilafetin ıssız ve engin *denizlerde*, *kaptansız-rotasız* ve *pusulasız* başı-boş seyreden, çetelerin-eşkiyaların ve çapulcuların *ele geçirme* yarışına giriştikleri *antika* bir *gemi* durumuna gelmesinin âmili olmuşlardır...

Halbuki; dinlerini öğrendikleri ve vasıtasıyla hidayeti buldukları Resul-ü Ekrem (sav)'den, İslamî *velayet-veraset* ve *hilafetin* kimin veya kimlerin uhdesinde ve selahiyeti altında bulunduğu... sorulup-öğrenilseydi, yahut konuyla alâkalı emir ve tavsiyelerine kulak verilseydi, indî-hissî ve nefsanî duygularla hareket edilmeseydi, Yüce İslam'ın ve bîçâre ümmetin bugünkü *hazin* ve *acı* durumu asla söz konusu olmayacak, kendileri de Allah-u Teala'ya (cc), Yüce Resul'e (as) ve Suleha'ya karşı, mevcut pozisyonlarından daha ileride ve daha mümtaz bir konumda olacaklardı...

Fakat, heyhat ki;.. Resul-ü Ekrem (sav), “*Benden sonra size iki ağır emanet bırakıyorum. Bunların biri Allah'ın kitabı olan Kur'an-ı Kerim, diğeri de benim 'İtretim' ve Ehl-i Beyt'imdir. Bunlara yapıştığınız müddetçe asla sapmayacaksınız! Bunlar kıyamete kadar birbirinden asla ayrılmayacaklardır!...*” dediği ve bunu da sürekli olarak dile getirdiği ve daha bunun benzeri nice hadis-i şeriflerle konuyu takviye ettiği halde, muhataplarına etki edememiş, *Ehl-i Beyt'in* (as) kıyamete kadar vâki olacak olan *velayetini* bir türlü kabul ettirememiştir...

İlâhî vahiy kültürünün beyanı olan Kur'an-ı Kerim'in *canlı* emsali olan *Ehl-i Beyt* (as) öncüleri, İlâhî bir *ayine* ve nuranî bir *kalıp* gibi.. Yüce Kur'an-ı Kerim ile *özdeş* bir şekilde nazar-ı itibara alındığı takdirde, kıyamete kadar İslamî *velayet-siyaset* ve *hilafet* müessesesi, İlâhî çizgisinde karar kılmış olacak, Kur'anî ve Nebevî *istikametinde* ilel-ebed yürüyecek, en küçük bir sapmaya, inhirafa ma'ruz kalmayacak olan Din-i İslam, tüm insanlık için mutlak kurtuluş rolünü ve fonksiyonunu oynamış olacak, insanlık âleminde, bâhusus İslam ümmeti arasında hiçbir *batıl* tezahüre ve ideolojiye şahid olunmayacak, dolayısıyla ihtiyar *yerküremiz* bağistan-ı cinâna, gül ve gülistana dönecekti... Ve's-selam!...

Evet;.. Allah-u Teala'nın (cc) *kavlî ipi* olan Kur'an-ı Kerim'in ilâhî *ta'limi* ve öğretileri, *Ehl-i Beyt-i Resul'ün canlı* ayinesi ve *mücessem* kalıpları kanalı ve vasıtasıyla *kıyamete* kadar insanlığa *hidayet* nurları yansıtmaya devam edecektir. O *ayinede* ve *kalıpta* vücûda getirilecek herhangi bir *kırık-çizik* ve *çatlaklık* doğrudan doğruya Kur'an'ın toplum hayatına yansıyan İlâhî öğretilerine ve sabit *normlarına* etki edecek, o *ayine* ve *kalıptaki temessül* ve *tecessüm* zaafiyeti ve nakisesi nispetinde bir *inhiraf* ve *inkisar* görülecek, o ölçüde de insanlık hayatı nur-u Kur'an'dan ve İslam'dan mahrum kalacaktır...

Kezâ;.. *Ehl-i Beyt-i Resul*, Kur'an-ı Kerim'in *mücessem* timsâlidir. Binaenaleyh; Allah-u Teala'nın İlâhî kelamının *emsâli* olan ve Kur'an'la paralellik arzeden *mücessem* bir

Hablullah'dır. İkisi birarada ve *yek yücut* olurlarsa İlâhî fonksiyonlarını icra edebilirler. Zira, muhatapları, taallûkatları *hayat-ı insanîyedir.* Hayat-ı insanîyeye ise *maddî ve manevî, ruhî ve cismanî* unsurlardan vücut bulmuştur. *Müşahhas* ve *mücessem* cephesini *Ehl-i Beyt; manevî ve mücerred* cephesini de *Kur'an-ı Kerim* temsil etmek suretiyle, *hayat-ı insanîyeye* gerçek İslam'ın nuruyla münevver ve hidayetiyle kurtuluşa ermiş olur. Ki; bunların herhangi birinde hâsıl olacak en küçük bir aksama dahi, bu ulvî ve İlâhî neticeyi akamete uğratacak, hayat-ı insanîyede muhtelif boyutlu buhranlar ve çıkmazlar husûle getirecektir...

İşte Hz. Ali'ye (as) hilafetin verilmemesi ile, insanlık âlemine Kur'anî nuru yansıtan İlâhî *ayinenin siyasî, içtimai...vb.* tecelli gözeleri (Velayet-i Amme.. cihetiyle) karartılmış, hayat-ı insanîyeye münharif bir İslamî öğreti ve yönetim biçimiyle karşı karşıya getirilmiştir... İmam Ali şahsî-özel (gayri resmî) çaba ve gayretleriyle, bahis konusu olan inhirafî etkiyi *asgarî* düzeye indirmeye çalışmış, ilk iki halifenin yönetimi döneminde, buna kısmen ve *geçici* olarak büyük ölçüde muvaffak olmuştur...

Fakat; bu dönemde bürokrasi dediğimiz kadroların, önemli *bölge valiliklerinin*, askerî komutanlıkların, zekât âmilî gibi.. önemli vazifelerin, büyük çoğunlukla, *Ehl-i Beyt* (as) ve **Ben-i Haşim** muhâlifî eşhâs ile doldurulması, hatta *münafık* ve *fasıklık*larıyla ün yapmış kişilerin dahi bunların arasında bulunması, daha evvel bahis konusu edilmiş *temel sapmalara* ilâve edilince, İslam'ın istikbali için (hem keyfiyet, hem de kemiyet olarak) büyük tehlikelerin (kahredici) habercisi olmuştur. Ki, bu kadrolar; siyasî-içtimaî-askerî ve malî.. birer güç kaynağı ve merkezi hâline gelmiş, Hz. Osman'ın çok *özel* imtiyazları ile, bu güçleri zirveye ulaşmıştır... (Hz. Ali ve *Ehl-i Beyt* (as) ise, **Ben-i Haşim** ile beraber, bu mezkûr güçlerden, hatta kendi özel miras haklarından bile mahrum bırakılmış, zarurî erzak alımı için, ünlü *Zülfikar*ını satmak zorunda kalmıştır...).

Böyle menfî bir atmosfer ile idrak edilen Hz. Osman dönemi, başta **Ben-i Ümeyye** olarak Hz. Ali ve Ehl-i Beyt'in (as) muhalifi, hatta bir kısım azılı düşmanları olan eşhâsın çok büyük etkinliğe ulaştığı, doğrudan doğruya *hilafete* yön verici ve *hilafet* adına bir sürü zulüm icrâ edici bir güce ve pozisyona kavuştuğu müşâhede edilmektedir...

Şeriat-ı İslamîyenin zahir ahkâmının (yüzeysel de olsa) uygulanma imkânının bulunduğu bir durumda, bunların zâhirlerinden *giriş* yaparak, İslam toplumunu (münferid de olsa) irşad etme ve Kur'anî-Nebevî öğretilerle eğitime, böylece; mümkün nisbette **Öz Muhammedi İslam**'ı (toplum bazında) korumaya ve yaymaya çalışan, bu kapının açık bulunması halinde de fiilî *kıyama* ve *cihada* gerek olmadığı kanaatini taşıyan İmam Ali (as) ve etbâî, Hz. Osman'ın katli dolayısıyla çok yönlü ve boyutlu (müsbet-menfi) tavır ve muamelelere ma'ruz kalmış, ısrarlı teklif ve baskılar sonucu, **İslamî inhirafî önlemek;** ve İlâhî

özelliğine ve kimliğine yeniden İslam'ı ircâ etmek amacıyla üstlendiği *hilafet* görevi ile birlikte, bütün ömrü boyunca devam edecek olan bir *bağiler-asiler* ve *dallinler* savaşıyla karşı karşıya gelmiştir... (Ki; bunun temelinde Ben-i Saide sakifesinde icrâ edilen, gayr-ı şer'î ve gayr-i hukukî biat olayı vardır. Çünkü, bir kez hakkı verilmeyen İmam Ali'nin ve Ehl-i Beyt'in (as) elbette ikinci ve üçüncü.. kez de hakkı verilmeyecek, bu konuda herkes, kendisinin veya kabilesinin *hak sahibi* olduğunu iddia etme cür'etini gösterecektir. Hele, kendini güçlü hissederse!.. Muaviye'nin ve Yezid'in.. istinâd ettiği mantık da, işte bu olmuştur!...)

İslam'ın ruhundan-özünden inhiraf ameliyeleri; Muaviye'nin son döneminden itibaren *zahirî ahkâmından* da inhiraf etme çizgisine ulaşmış, Yezid'in şahsiyetiyle birlikte, alenî *riddet-nifak* ve İslam'ın *tağyiri*.. sinyalleri gelmeye başlamış; İslamî toplumdaki *gaflet-cehalet- gabavet- ye's-fütur- atalet-havf- cebanet- zillet- meskenet- dalkavukluk-çıkarcılık-nemelazımcılık* ve *dünyaperestlik*.. mümkün olan azamî sınırını ve son noktasını bulmuştur...

İşte, bu son merhale; *Kur'an kültürünün* planlı-disiplinli bir tarzda, *zaman-mekân-muhatab-istidad-kapasite-tenasüb-ihlas-takva-şuur* ve *samimiyet*, gibi unsurların-faktörlerin nazar-ı itibara alınarak, *ferd* ve *toplumun*, *akıl-kalb-ruh-semf-basar-basiret-his* ve *manevîyat* âlemlerine, *nev-miktar-hazım* ve *ihtiyaç*.. tesbitiyle birlikte, *telkin-tebliğ-talim-tedris* ve *tatbik* edilmesi, böylece; ferd ve toplumun, tüm unsurlarıyla ve boyutlarıyla Kur'an kültürüne *adaptasyonunun* sağlanması..; hiç olmazsa, *teyakkuza* ve *duyarlılığa* intikal ettirilmesi.. Ve; *hakkın hak!*, *batılın* da mutlak *batıl* oluşunun, mümkünse *bil-fîl*, değilse *bil-iltizam* ve *bil-kuvve* (kavlen, hâlen-aklen ve kalben..) tescil edilmesi-ettirilmesi..; bunun için, tüm İslamî unsur-vasıf-ahlâk ve özelliklerin (sıdk- sadakat-ilim- irfan- cesaret- şecaat- vefakârlık- fedakârlık- azim- cehd-gayret-sabr-u sebat- izzet- vakar- tevazu- ciddiyet- merhamet.. vb. nin) aşkla- şevkle seferber edilmesi.. anlamında olan *Aşura Kültürü*'nün, *Kıyam-ı Hüseyinî* ve *Şehadet-i Kerbela* diye sembolize edilen, İslamî *kıyam-cihad* ve *şehadetin* çok yönlü ve çok şümüllü olan boyutlarından, *cismanî* ve *bedenî* (canlı ve müşahhas) boyutlarının izhar ve icrâ edilmesi.. *merhalesi* olarak, Tarih-i İslamîyye ve insanîyyenin seyir çizgisi içerisinde kendine düşen *eşsiz* yerini ve mevkiîni almış bulunmaktadır...

Aşura kültürü'nün bütün boyutlarını ve tecellilerini *Hatem'ül-Enbiya*'dan (sav), *Emir'el-Mü'minin*'den (as) ve *Hasan'el-Mücteba*'dan (as), *tevariüsen*, tamamen ahz etmiş bulunan *İmam Hüseyin* (as); nifakî, adiyâne bir perde ile, (İslam'a ve ümmete tahakküm etmekte olan..) çağm mutlak *Fir'avn*'ı *Yezid-i Mel'un'un Hilafet-i İslamîyye*'yi gasp ve işgal etmesi üzerine, *kıyamın* fiilî olanına başvurmaktan başka bir yolun bulunmadığına karar vermiş, bunun için de;.. ". *Al!ah-u Teala'nun insanlar için 'kıyam'm mahalli ve merkezi kıldığı 'Beyt-i Haram'* (olan) *'Kâ'be'nin...*" bulunduğu (Bkz. Maide: 97) ve *Emin Belde* olan

(Bkz. Bakara: 125, 126; Al-i İmran: 97; Kasas: 57; Ankebût: 67;...)! **Mekke-i Mükerrreme'**ye doğru (aile efradı ile birlikte) yönelmiştir...

Artık, Yezid-i Mel'un'un habis memurlarının **terör** merkezi haline gelmiş olan **Medine-i Nebî'**den (Yesrib'den) çıkarken, Hz. Mûsa'nın (as), Fir'avn'ın terör korkusundan dolayı terk etmek zorunda kaldığı ülkesinden çıkarken okuduğu; "**Böylece; oradan korku içinde** (çevreyi) **gözetleyerek çıkıp gitti: 'Ey Rabbim! Beni, zalimler topluluğundan kurtar!' dedi.**" (Kasas: 21) Ayet-i kerimesini okumuş; Mekke'ye girerken de, yine Hz. Mûsa'nın (sığınmak zorunda kaldığı) **Medyen'e** girerken okuduğu; "**Medyen'e doğru yöneldiğinde de: 'Umarım, Rabbim beni doğru bir yola yöneltip iletir!' dedi.**" (Kasas: 22) Ayet-i kerimesini okumuş, böylece; başlattığı bu İlâhî kıyam ve hareketin, Hz. Mûsa'nın (as), **Fir'avn'a**. karşı yapmış bulunduğu tarihî **mücadelenin** benzeri, hatta **aynısı** olduğunu vurgulayarak ilan etmiş bulunmaktadır...

Fakat, heyhat ki;.. Resul-ü Ekrem (sav)'in fedakâr evladı olan Hüseyin (as), vasıl olduğu Mekke-i Mükerrreme'nin ve Mescid-i Haram'ın, **kıyam** özelliğinden soyutlanmış.., **korkakların-kaçakların** ve **makam-perestlerin** (çoğunlukla) karargâhı durumuna gelmiş- getirilmiş bulunduğu **şahid** olmuş... **Kader-i İlâhî'nin** seyir çizgisini ve ezelî cilvesinin tecellisini ve nasıl sonuçlanacağını beklemeye başlamıştır...

Nihayet, **Küfe'**den gelen ve onbinlerce **biat** etmiş kişileri temsil eden muhtelif heyetlerin ısrarlı **daveti** üzerine, **kıyamı başlatma** amacıyla **Küfe'**ye hareket etmeye karar veren Hz. Hüseyin (as), neticenin takdirini Allah-u Teala'ya (cc) havale ederek, verdiği kararı uygulamaya başlamış, çok mahdûd sayıdaki etbâi ve aile efradı ile beraber **Kerbela** güzergâhıyla **Küfe'**ye müteveccihen Mübarek Mekke'den ayrılmıştır...

'**Öz Muhammedi İslam'**ın korunması, tağutî-yezidî tasalluttan kurtarılması... gibi;.. İlâhî-muazzam bir **fariza'yı** yerine getirme amacını-hedefini güden Hz. Hüseyin (as), bununla iki kutlu neticeden birine kavuşmuş olacağını hesap etmiştir: a-) Ya Küfe'de ve çevrede bir **güç** birikimi oluşacak, bunları organize ederek şanlı bir muharebe ile habis tağutî düzeni **yıkacak** ve Yüce İslam'ı (aslî ve öz yapısıyla) hükümran kılacak.. böylece; İslam toplumu ve insanlık, **Öz Muhammedi İslam'**ın İlâhî nurunu ve soluğunu yeniden yeniden teneffüs edecek... b-) Veya **güç elde edemeyecek**, çok zayıf-garib ve yalnız bırakılacak ve **tarihin en büyük mazlumu** olarak bedenî ve cismanî **şehadet** şerbetini içecek... Böylece; habis Yezid'i ve onun tağutî düzenini **yakinen tanımayan** büyük ve geniş **halk kitlelerini** uyarmış, **uykuda olanları** uyandırmış, **korkakları** cesaretlendirmiş ve utandırmış, **gayretsizleri** gayrete ve harekete geçirmiş, **gafilleri-cahilleri** bilinçlendirmiş, **uyuşuk** olanları feverana getirmiş olacak.. Ve; Kerbela çölleri sulayacak olan mazlum-mübarek kan damlacıkları ve sızıntıları

ile de *Yezid*'in ve benzeri *tağutların* habis ve mel'un çehrelerini *deşifre* etmiş., tüm boyutlarıyla *batılın butlaniyetinin*, *hakkın* ve *Öz Muhammedi İslam*'ın mutlak *hükümranlığının* İlâhî ve tarihî *şahidi* olacaktır!.. İlaahir...¹;...

---

¹ Yeri gelmişken, *Kerb-ü Bela*'nın İlâhî-Kur'anî *Aşura*'sının tarihî *hitabelerinden* bir-kaç nur demetinin sunulması, gayet müfid, hatta elzem olacağı izahtan varestedir!...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as) 'MİNA' NUTKU

Ey insanlar! Allah'ın, kendi velilerine 'Ahbar'ı (Yahudi din bilginlerini) *kınama yolu ile verdiği öğütten ibret alın! Allah buyuruyor ki: Rabbanileri ve Ahbarlan, onları, günahkarca sözlerinden ve haram-yiyicilikten men etselerdi ya! Gerçekten de, düzüp-koştuıkları ne kadar çirkin!"* (Maide: 63). *Ve yine buyuruyor ki: "Ben-i İsrail'den küfre sapanlar la'netlendiler... Gerçekten, yaptıkları ne kadar kötüdür onların!..."* (Maide:78-79). *Gerçekte Allah, onları şu yönden kınamaktadır ki; zulmedenlerin çirkin işlere ve bozgunculuğa giriştiklerini gözleri ile gördükleri halde, onlardan elde ettikleri yararlarla olan rağbetleri yüzünden ve onlardan korkmalarının da etkisi ile önlemeye kalkışmıyorlardı.*

Oysa Allah, buyuruyor ki: "İnsanlardan korkmayın, benden korkun!" (Maide: 44). *Ve yine buyuruyor: "Erkek ve kadın mü'minler, birbirlerinin yardımcısıdır, birbirlerine ma'rufu emrederler, münkerden de nehy ederler!"* (Tevbe: 71). (Görüyoruz ki, bu ayette mü'minlerin nitelikleri belirtilirken) *Allah, 'Emr-i Bil-Maruf ve Nehy-i An'il-Münker'den başlamıştır; ilk olarak bunu vacib saymaktadır. Zira, Allah 'a ma'lumdur ki; 'Emr-i Bil-Maruf ve Nehy-i An'il-Münker' vazifesi yerine getirildiği takdirde, toplumda hakim kılındığı takdirde, farz olan' şey, kolayından zoruna kadar toplumda yerini bulur. Bu da, şu sebepten ileri gelmektedir ki: 'Ma'rufu emretmek ve münkerden nehy etmek'; 'İslam'a Davet'ten* (Yani, itikad açısından dış âlemde cihad), *buna ek olarak da, zulüm görenlerin haklarını onlara iade için savaşmak, zalime karşı koymak, umumî servetlerin ve ganimetlerin İslam'ın adilâne kanununa göre dağıtılması için çalışmak, sadakaları* (zekatı ve diğer bütün vergileri) *yerli yerince alıp tam yerine ulaştırmak demektir!...*

Ayrıca; Ey topluluk! Ey ilim ile ve alim olmak ile şöhret bulmuş ve hayır ile yad edilen topluluk!...; Hayır-hahlık, öğüt vericilik, yol göstericilik ile toplumda tanınmışsınız. Halkın gönlünde, Allah için ululuk kazanmışsınız!... Öyle ki; güçlü kişi sizden korkmakta, güçsüz olan sizi ululamakta, sizin üst olmadığınız ve ona karşı güç bulmadığınız kişi, sizi kendisinden üstün saymaktadır; elde ettiği ni'metleri kendinden esirgeyip size sunmaktadır. İstekte bulunamın (umumî hazineden) *ihtiyacı karşılanmayınca, siz aracılık edersiniz. Yolda padişahların heyeti ve büyüklerin ululanması ile yürürsünüz! Acaba, bütün bu saygıyı, sizin Allah'ın kanununu icrâ etmek için gayret göstereceğinizin umulmasından dolayı görüyor değil misiniz?...*

Oysa, Allah'ın kanunlarından bir çoğunu icrâda gevşek davranmakta, gerekeni yapmada kusur göstermekte değil misiniz? Mesela; ümmetin hakkını istihfaf ettiniz (küçümsediniz). Zayıfların hakkını zayi ettiniz. Kendinize ait zannettiğiniz hakları ise talep ettiniz. Ne mallarınızla fedakârlık ettiniz, ne de canınızı onu yaratanın yolunda tehlikeye attınız, ne bir zümre ile Allah için düşmanlık ettiniz. Siz, cennetini, Peygamberi ile komşuluğu, azabından emin olmayı Allah'tan dilemektesiniz. Ben; ey Allah'tan böyle bekleyişleri olanlar! Onun gazabının size inmesinden korkarım. Çünkü; Allah 'in azâmeti ve izzeti sayesinde yüce bir mevkiye eriştiğiniz halde, İlâhî irfan sahiplerine saygı göstermiyorsunuz! Oysa siz, Allah sayesinde Allah'ın kulları arasında saygı görmektesiniz. Yine, şu sebeple sizin için korkarım ki; Allah'ın ahdlерinin (Allah'a karşı taahhüdlerin) nakzedildiğini-bozulduğunu gözünüzle görürsünüz de kaygılanmaz, şikâyet etmezsiniz. Oysa, babalarınızın alacaklarının bir parçası için kaygılanır, sızlanırsınız!...

Peygambere (as) karşı taahhüdler de küçük görülür; körler, dilsizler, kötürümler her beldede bakımsız-bakıcısız kalır da, onlara acıyan olmaz. Ne kendi mertebenize uygun davranır, ne böyle davrananlara yardımcı olursunuz. Dalkavukluk ve çeşitli düzenlerle, zalimler karşısında kendinizi güven altına alırsınız. Bütün bu hususlarda, Allah size böyle davranmanızı yasaklamış ve birbirinizi uyarmayı buyurmuş iken, gaflet içinde kalırsınız. Sizin musibetiniz herkesten büyüktür. Çünkü; bilginlik makam ve mertebesi sizden alınmıştır. Oysa; gerçekte işlerin yönetimi, kuralların yürütülmesi, hükümlerin infazı Allah için alim olan, helal ve haramı bilmede güvenilir kişilerin elinde olmalı idi. Siz, bu mertebeden yoksun kıldınız, bunun da hakta tefrikaya düşmenizden (tslamî gerçeği-İlâhî hükümleri anlamada elbirliği sağlamadığınızdan,), sünnette de ihtilaflarınızdan başka bir sebebi yoktur; üstelik size, ap-açık delil geldikten sonra!...

Eza ve cefaya tahammüllü erler olsaydınız, Allah yolunda sıkıntılara göğüs gerebilir olsaydınız; işler size sunulur, sizden sadır olurdu, işlerin mercii siz olurdu. Fakat; siz, zalimlere bu makamı sizden almalarına fırsat verdiniz, Allah'ın işlerini (İlâhî kurallara uygun olarak yönetilmesi gereken hizmetleri), bilgisizcesine-şüphelerle iş görenlerin ve şehvetlerine uyararak hareket edenlerin ellerine teslim ettiniz. Onların hükümete tasallut edebilmelerinin mayası, sizin ölümden kaçmanız ve geçici dünya yaşayışına ihtirasınızdır. Siz bu durumunuz ve tutumunuz ile, zayıflar zümresini bu zalimlerin pençesine teslim ettiniz, ta ki, biri köle olsun-ezllsin, diğeri bir lokma ekmek peşinde bunalsın! Onlar da (zalimler de), diledikleri gibi ülkede hüküm sürsünler, saltanat çukurunda kulaç atsınlar, şehirlere uysunlar, günahkar zorbalar cü 'ret bulsunlar...

Her beldede onlardan bir hatib minberde olsun, ülkeyi perişan kılsınlar, elleri ülke üzerinde her yere uzansın. Halk, onların kölesi gibi olsun, kendilerini savunma güçleri

---

bulunmasın. Yöneticilerden birisi cebbar-ı anid (kinci-zorba-kötü düşünceli ve inatçı bir diktatör) olsun, diğeri zayıfları ezsin, onlara zorbalık ve sertlik göstere; diğeri, ne Allah 'ı ne de ceza gününü tanınsın!...; Hayret!... Nasıl şaşılmasın bu işlere ki toplum, zalim ve hilekâr bir kişinin eline düşmüş, vergi me'muru zulmedici, valileri mü'min halka şefkatsiz ve acımasız! İhtilafa düştüğümüz konuda, hükmedici Allah 'tır ve aramızda kesin hüküm vericidir...

Allah 'ım! Şüphesiz Sen bilirsin; bizden sadır olan şey (yani, Emevi teşkilatına karşı giriştiğimiz mücadele), elimize siyasî güç geçirme rekabeti değildir, servet ve ni'metlerinin fazlasını, artanını ele geçirmek de değildir!.. Dininin aydınlık ilke ve yöntemlerini göstermek, beldelerini ıslah etmek, zulüm gören halka güven sağlamak, böylece; ferâiz, sünen ve ahkâmının icra edilmesine (koyduğün kuralların yürütmesine) yol açmaktır!...

İmdi (Ey Bilginler!.) bu hedefte bize yardımcı olursunuz, hakkımızı size zulmeden ve (Allah'ın) nuru(nu) söndürmeye çalışanlardan alırsınız. Allah size yetişir, biz O'na tevekkül ettik, O'na yüz çevirdik, (yazı) O'nun elinde, dönüş de O'nadır!...' (İslam Fıkında Devlet: 131-136)

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), HÜRR BİN-İ YEZİD İLE KÜFE ASKERLERİNE İLK HİTABESİ

"Ey insanlar! Mazeretimi, önce Allah-u Teala (cc) 'ya, sonra da sizlere arz ederim. Sizin gönderdiğiniz mektuplarınız, saldıgınız elçileriniz bana gelmedikçe, ben buraya gelmiş değilim. Siz: 'Yanımıza gel! Bizim uyacağımız imam ve önderimiz yok. Ola ki, Allah senin sayende bizleri doğru yolda toplar!' dediniz....

Eğer siz, sözünüzün üzerinde duruyorsanız ve bana sağlam and ve tatmin edici sözlerinizden de söz veriyorsanız, sizinle birlikte şehrinize gelirim. Şayet siz, böyle yapmazsanız ve şehre gelmemi istemiyorsanız, sizin yanınızdan ayrılır, geldiğim yere döner, giderim!...' (Tarihi-i Taberî: 6/228'den naklen, İslam Tarihi/A. Köksal: 4/184; Kerbela Faciası: 99-100; İbn'ül-Esir (Terc.):4/49-50);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), HÜRR BİN-İ YEZİD İLE KÜFE ASKERLERİNE İKİNCİ HİTABESİ

"Ey İnsanlar! Resulullah (sav) buyurmuştur ki: "Kim, zalim bir sultanın, Allah'ın haram kıldığını helalleştirmek istediğini, Allah'ın ahdini bozduğunu, Resulullah'ın sünnetine muhalif olarak Allah'ın kullarına düşmanlık ettiğini ve günah işlediğini görür de, onu fiil veya sözle değiştirmeye çalışmazsa, Allah 'ın, zalim sultanı sokacağı yere (cehenneme) onu da sokması, üzerine düşen bir haktır!". Haberiniz olsun ki; onlar, şeytana itaatı iltizam, Rahman olan Allah 'a itaatı terk, fesadı izhar, dini cezaları ta'til, ganimeti istediklerine ikram ettiler. Allah'ın haram kıldığını helalleştirdiler, helal kıldığını da haramlaştırdılar...

Ben, onların kötülüklerini değiştirmeye herkesten ziyade layık ve müstehak

---

bulunuyorum. Sizin bana bey'at ettiğiniz, beni düşmanlara teslim etmeyeceğiniz ve bırakmayacağınız hakkında gönderdiğiniz mektuplarınız ve elçileriniz bana gelmiştir. Eğer, bana bey'atınızı tamamlarsanız, olgunluğunuzu göstermiş, doğru ve yerinde bir iş işlemiş olursunuz!...

Ben, Hüseyin bin-i Ali'yim ve Resulullah (sav)'in kızı Fatıma'nın oğluyum. Benim vücûdum, sizin vücûdunuzladır. Benim ev halkım, sizin ev halkınızdır. Ben, size örneğim!... Eğer, verdiğiniz sözün gereğini yapmaz, ahdinizi bozar, yaptığımız bey'atı boynunuzdan çıkarıp atarsanız, ki vallahi bu da sizin için zor;.. ve yapmadığınız bir şey değildir! Siz, babama da, kardeşime de, amucamın oğlu Müslim'e de bunu yaptınız. Halbuki; "Asıl aldanan, sizi aldatandır!.."...

Sizin nasibiniz; hep yanılmanızdan, yanlış iş tutmanızdan ibarettir. Siz, nasibinizi kaybetmiş-yitirmiş bulunuyosunuz! Yüce Allah 'ın kitabında buyurduğu gibi: "Sana gerçekten be'yat edenler, ancak Allah'a bey'at etmiş olurlar. Allah'ın eli, onların elleri üstündedir!.. Şu halde; kim bu bağı çözerse, kendi aleyhine çözmüş olur!" (Feth: 10). Allah, beni sizden müstağni kılacak, sizin yardımınıza muhtaç etmeyecektir, ve's-selam." (Tarih-i Taberî: 6/229'dan naklen, İslam Tarihi/A. Köksal-Kerbela Faciası: 101-102; İbn'ül-Esir (tere): 4/51);...

"...Savaşacak olursan, kesinlikle öldürülürsün!" diyen Hürr b. Yezid'e Hazret-i Hüseyin'in (as) cevabı:

"Sen, beni ölümle mi korkutuyorsun ve sizler beni öldürecek kadar ileri gidecek misiniz?... Sana, ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Fakat sana, Evsi'nin, amucasının oğluna Resulullah 'ın (sav) yardımına gitmek isterken söylediklerini söylemek istiyorum. Ona: 'Nereye gidiyorsun? Sen, öldürüleceksin!" deyince, şunu okumuştı:

"Yoluma gideceğim, ölümden dolayı yiğitler ayıplanamaz;

Hayır niyet edip, müslüman olarak cihad edenler ise!..

Salih kimselere iyi davranıp, günahlardan ayrılıp;

La'netlilere muhalefet ederlerse!....

Yaşarsam pişman olmam, ölürsem kınamazlar beni..;

Hayatta kalıp da 'mecbur' kalırsan, işte en büyük zillet!... "

Hürr, onun bu sözlerini işitince önünden çekildi." (İbn'ül-Esir: 4/52);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as) ESHABINA HİTABI

"Başımıza gelen işi görüyor ve biliyorsunuzdur! Dünya değişmiş, sevimsizleşmiş, bizden yüz çevirmiştir. Dünya, bitmiş-gitmiş; ondan, kap içinde kalan artık gibi artıklardan başka bir şey kalmamıştır. Hayat; otlakta otlamak gibi değersizleşmiştir. Görmüyor musunuz?: Hak işlemez, batıl ise, son derece rağbet edilir-üzerine düşülür olmuştur!...

Mü'min olan, Allah'a kavuşmağa rağbet eder. Bence; şehidlikten başka ölüm,

---

değersizdir. Ben; ancak, şehidliği saadet görüyorum!..." Zalimlerle birlikte yaşamayı ise, suçlanmaktan başka bir şey görmüyorum!..." (Tarih-i Taberî: 6/229'dan naklen, İslam Tarihi/A. Köksal-Kerbela Faciası: 102);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as) ESHABINA İKİNCİ HİTABI

"Ey Allah'ım! Bizi; peygamberlikle, bize; Kur'an-ı Kerim'i öğretmekle, bizi dinde-dinî ilimlerde fakih, derin bilgili ve anlayışlı kılmakla, bize; hakkı işitecek kulaklar, hakkı görecek gözler, hakkıduyacak kalpler vermekle bizi müşriklerden yapmamakla şereflendirdiğinden dolayı, Sana hamd ederim!..."

İmdi;.. Benim eshabımdan daha ileri, daha hayırlı bir eshab; benim Ehl-i Beyt'inden de daha iyi, daha saygılı bir 'Ehl-i Beyt bilmiyorum!.. Allah, sizin hepinizi benden dolayı hayırla mükafatlandırın!..."

İyi biliniz ki ben, yarınki günümüzün sabahında şunların bize muhakkak saldıracaklarını ve düşmanlıklarını yapacaklarını sanıyorum. Benim, hakkınızdaki görüşüm ve kararım şudur:

Hepiniz beni bırakıp gidiniz! Benden dolayı sizi bağlayan bir ahd, size bir vebal yoktur! Bu gece karanlığı sizi bürüyünce, geceyi deve edininiz, geceden faydalanarak birer tarafa savuşup gidiniz!..." (Tabî ki, şanlı Ehl-i Beyt'inin ve Eshab'ın cevapları: "Senin için bütün varlığımızı feda etmeye, senin hak yolunda lime lime doğranıp-parçalanmaya ve uğruna seve seve can vermeye hazırız!..." şeklinde olmuştur..) (İslam Tarihi/A. Köksal-Kerbela Faciası: 131-132);...

HAZRET-İ HÜSEYNİN (as), HAZRET-İ ZEYNEB'İ (as) TESELLİ EDİŞİ

Ali Bin-i Hüseyin (Zeyn'el-Abidin) (as) anlatıyor: Babam; "Ey zaman! Üff!.. Bıktım senin arkadaşlığından!... Senin nice sabah ve akşamlarına sahip ve talip olanlar, ölmüş gitmişlerdir..."

Zaten zaman, iyi ve sâlih kişileri tüketmeye doymaz!.. İşler, ancak Celil olan Allah'a rücu eder!....;

Her canlı, ahiret yoluna çekilir-gider!..." diyordu. Bunu, iki-üç kere tekrarlayınca, Babam'ın bununla ne demek istediğini anladım. Hıçkırmağa başladım, göz yaşlarımı tuttum, salmayıp susmayı tercih ettim. Üzerimize bir belanın gelip çattığını anladım. Halam Zeyneb de benim işittiklerimi işitmişti.../... Halam:

"Eyvah!.. Gayb oldu, O!..."

Ne olur ölüm! Beni öldür de, bugün, hayatıma son ver!..;

Anam Fatıma, Babam Ali, Kardeşim Hasan., hepsi öldüler!.. Geriye, artanlar-artıklar kaldı!..." diyordu. Babam Hüseyin (as), ona baktı: "Ey kardeşim! Şeytan, senin usluluğunu gidermesin!" dedi. Halam: "Babam, anam sana feda olsun, ey Eba Abdullah! Ben, kendimi

---

sana feda etmek istiyorum!" dedi. Tasaları geri geldi, gözleri yaşla doldu. Babam, ona: "Geceleyin bağırp-çağırmanı bıraksan da, biraz yatıp uyusan olmaz mı?" dedi. Halam:

"Yazık oldu bana! Demek, sen gasb olundun gittin? Bu, benim kalbimi yaraladı. Çok ağır ve çetin geldi bana!" diyerek, ellerini yüzüne vurmaya.. başladı. En sonunda, bayılıp arkası üzerine yıkıldı. Babam Hüseyin (as), onun yanına vardı, yüzüne su serpti. Ayılınca, ona:

"Ey kardeşim! Allah'tan kork! Sen, Allah'ın öğrettiği şekilde musibete katlan: İna lillah ve inne ileyhi raciun! De... İyi bil ki, yeryüzü halkı hep ölürlere, gök halkı kalırlar!...

Yeri, kudretiyle yaratan, yarattıklarını öldükten sonra diriltene, bir ve tek olan Allah'ın zatından başka her şey yok olucudur! Babam, benden hayırlı idi Annem de benden hayırlı idi. Kardeşim de benden hayırlı idi. Benim için de, onlar için de ve her müslüman için de Resulullah güzel bir örnektir!.../..." (Tarih-i Taberî: 6/239-240'tan naklen, İslam Tarihi/A. Köksal-Kerbela Faciası: 133-134; İbn'til-Esir (Tere): 4/61-62;...)

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), ALLAH'A MÜNACATI VE KÜFELİLERE SON HİTABI

"Ey Allah 'ım! Her üzüntüde, sıkıntıda en sağlam güvencim, her darlıkta ümidim sensin!.. Hakkımdaki her işte, benim en sağlam güvenç ve dayancım sensin!...

Senin indirdiğin musibetlerden, kalbe zaaf verecek, tedbirler azalıp yetişmeyecek, dostlar-arkadaşlar bırakıp ayrılacak, düşmanlar sevinecek ne kadar musibet ve kederler varsa, ben onların hepsinden şikayetimi yalnız sana arzeder, senden başkasından yüz çevirir, Sen'i ister ve Sana yönelirim! Bütün darlıkta, tasaları kaldıracak, açacak Sen'sin!.. Her ni'metin verici ve yöneticisi, her iyiliğin sahibi, her dilek ve isteğin en son varıp dayanacağı Sen 'sin!...'...

"Ey insanlar! Sözlerimi dinleyiniz!..; Sizin için üzerime düşen va'z-u nasihat hakkını yerine getirinceye, yanınıza gelişimdeki ma'zeretimi size bildirinceye kadar bekleyiniz!.. Üzerime yürümekte acele etmeyiniz!.. Eğer, ma'zeretimi kabul ve sözlerimi tasdik eder, benim hakkımda insaf ve adaletle hüküm verirseniz, bununla ahiret saadetine erersiniz ve benim üzerime yürümeye de yol bulmak, sizin için mümkün olmaz..

Şayet, ma'zeretimi kabul etmeyecek, hakkımda kendiliğinizden insaf ve adaletle hüküm vermeyecekseniz; Hazret-i Nuh'un, kavmine dediği gibi, ben de size: "Siz ve ortaklarınız toplanıp artık ne yapacağınızı kararlaştırınız. O suretle ki, bu yapacağınız iş size, sonradan hiçbir tasa ve pişmanlık vermiş olmasın! Yapacağınızı açıkça yapınız, gizlemeyiniz. Sonra da, hükmünüzü bana icrâ ediniz!" (Yûnus: 71) derim. (Ve, yine) Dedem Resulullah'ın, kavmine dediği gibi, ben de size: "Hiç şüphesiz benim velim, benim yardımcım ve sahibim, o kitabı indirmiş olan Allah'tır ve O, bütün salihlere de velilik ediyordur!" (Araf: 196) derim!..."

"İmdi; Benim nesebimi bir araştırınız, bakınız ki: Ben kimim?.. Sonra., vicdanınıza

---

dönünüz de, onun kırgınlığını giderip kendinizden hoşnut etmeyi düşününüz...

Hele, bir düşününüz ki; beni öldürmek, haram ve mahfuz olan kanımı dökmek size helal olur mu?... Ben, Peygamberimizin (sav) kızının oğlu değil miyim?... Ben; Peygamberinizin vasisi ve amucasının oğlu ki o, Allah'a iman ve Resulullah'ı, Rabbinden getirdikleri şeyleri tasdik edenlerin ilki idi, onun oğlu değil miyim?...

Şehidler seyyidi Hamza, benim babamın amucası değil midir?.. Çift kanatlı şehid Cafer, benim amucam değil midir?...

Resulullah (sav)'ın benim ve kardeşim hakkındaki: "Bunlar, cennetlik gençlerin iki seyyididir!" hadisi, size erişmedi mi?... Vallahi; yalancıya ve yalancının ev halkına Allah'ın gazablandığını ve bunda ihtilafa düşenleri hüsrana uğrattığını bilelidenberi ben, herhangi bir yalan söz söylemeye niyet ve tenezzül etmemişimdir...

Eğer, söylediğim hadiste bent tasdik ediyorsanız ki onun hak ve gerçek olduğunda şüphe yoktur, ne âlâ!.. Yok, beni yalanlıyor, bana inanmıyorsanız, bunu, kendilerinden sorup öğrene-bileceğiniz zatlar vardır aranızda!.. Cabir b. Abdullah'il-Ensari'ye, yahut Ebu Sald'il-Hudri'ye, yahut Sehl b. Sa'd'üs-Saidi'ye , yahut Zeyd b. Erkam'a yahut Enes b. Malik'e sorunuz! Onlar, Resulullah'ın benim ve kardeşim hakkındaki bu hadisini, kendisinden işittiklerini size haber vereceklerdir!...

Benim hakkındaki bu hadis de mi, kanımı dökmekten sizi alıkoymayacak, size engel olmayacaktır!...'"...

"Haydi, siz bu hadisin doğruluğundan şüphe ettiniz!.* Benim, Peygamberinizin kızının oğlu olduğumda şüphe edebilir misiniz? Vallahi, doğu ile batı arasında, sizlerden veya sizin başkalarınızdan Peygamberin kızının oğlu olarak, benden başkası yoktur. Ben, hassaten sizin Peygamberinizin kızının oğluyum!...

Bana haber veriniz; ben, sizlerden birisini öldürdüm de, o ölüden dolayı mı? Yahut, birinizi vurup yaraladım da, onun kisası için mi? Yahut, herhangi birinizin malını yok ettim de, ondan dolayı mı beni bırakmıyorsunuz?... Siz, benden ne istiyorsunuz?../... Beni istemiyorsanız bırakınız yeryüzünde emin olan yerime gideyim!../..." (Yezid'e boyun eğmeye gelince:.) "Hayır, Vallahi, ben onlara ne ellerimi zelil olarak teslim ederim, ne de kölerin ikrarları gibi ikrarda bulunarak bey'at ederim! Ey Allah 'ın kulları! Ben, sizlere, Hazret-i Mûsa 'nın dediği gibi: "Şüphe yok ki ben; beni taşlamanızdan benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım" (Duhân: 20); "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirli insandan, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım!" (Mü'min: 27) diyorum!..." (Tarih-i Taberî: 6/240-243'den naklen, İslam Tarihi-A. Köksal-Kerbela Faciası: 137-141; İbn'ül-Esir (Tere): 4/63-65) Zeheb-i Alam: 3/202-203'den naklen, İslam Tarihi: 4/193;...

KERBELA'NIN 'KAN' SAHRASINDA 'SON ÖĞLE NAMAZI'

Mel'un Küfe leşkeri tarafından, Hazret-i Hüseyin (as) ve mazlum eshabının (ra) çadırları yakıldıktan sonra, Ebu Süname Amr b. Abdullah es-Saidi (ra)'nin *öğle namazı vaktinin geldiğini* hatırlatması üzerine: *"Namazı iyi hatırlattın. Allah seni, namaz kılanlardan ve zikredenlerden kılın!... Sor bakalım, namaz kılıncaya kadar bize müsaade ederler mi?"* diyen Hazret-i Hüseyin (as) ; Küfe ehli bir ara saldırıyı durdurunca şanlı eshabına *son olarak* öğle namazını *salat-ı havf* olarak kıldırdı. Ve; tekrar kudurmuş-azgın düşmanların saldırılarıyla karşı karşıya kaldı... (İbn'ül-Esir: 4/72; İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 158-160)

ALİYY'ÜL-EKBER'İN ŞEHADETİ

Hazret-i Hüseyin'in eshabından Süveyd b. Amr'dan başka kimse kalmayınca büyük oğlu Aliyy'ül-Ekber (as) savaş meydanına çıkıp:

"Ben, Ali b. Hüseyin b. Ali'yim!..

Beyt'in Rabbine andolsun ki, biz daha yakınız Peygambere;..

Şimr'den, Şebes'ten ve babası belirsizin oğlundan!...

Vallahi bizim hakkımızda, babası belirsizin oğlu emir ve hüküm veremez! Şeklinde recezler söyleyerek kahramanca savaşırken, Mürre b. Munkiz adındaki bir mel'un tarafından mızraklanıp yere düşürüldü ve Küfeli caniler de üzerine üşüşüp kılıçlarla parça parça ettiler. Derhal başucuna giden Hazret-i Hüseyin (as): *"Yavrucuğum! Allah, seni öldüren kavmi öldürsün! Onlar Allah'a karşı ayaklandılar ve Resulullah'a olan saygıyı-hürmeti kaldırdılar. Onlar, Allah'a ve Resulü'ne karşı saygısızlık etmekte ne kadar cesurdurlar. Senden sonra dünyanın ne önemi var? Senden sonra dünya, bana bir toprak yığındır!"* diyerek, kalbî ve derunî hicrânını terennüm eyledi.

Ve; üç nâzenin oğlunu Kerbela'da şehid verirken metanetini koruyan Hazret-i Zeyneb (as), *Aliyy'ül-Ekber*'in şehadetini görünce, hemen çadırdan dışarı fırlayarak kendini Aliyy'ül-Ekber'in mübarek na'sının üzerine atarak: *"Eyvah!.. Kardeşçiğim! Kardeşimin oğlu!..."* diye feryad etmeye başlayınca; Hazret-i Hüseyin (as) tarafından zorla kaldırılıp çadıra götürüldü ve diğer evlatlarına: *"Haydi, kardeşinizi taşıyınız!"* buyurarak, şehid-i mazlum yavrusunun mübarek na'sının, çadırların yanma alınmasını sağladı... (İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 166-167); (Taberî: 6/250-256'dan naklen); (İbn'ül-Esir: 4/76;)

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), KUÇAĞINDA OKLA VURULAN YAVRUSU

"Hazret-i Hüseyin, bir ara küçük yavrusu Abdullah, dizinde ve kucağında olduğu halde oturuyordu. Abdullah, o zaman üç yaşında idi. Küfe leşkerlerinin attıkları oklar Hazret-i Hüseyin'in (as) sağına-soluna, önüne ve arkasına düşüyordu. Ben-i Esed'den bir adam, bir ok atarak Abdullah'ı boğazından vurdu. Hazret-i Hüseyin (as), kanla dolan avuçlarını yere boşalttı. Ve:

"Ey Allah hm! Bize, göklerden yardım etmeyeceksen, hakkımızda ondan daha hayırlısını ihsan et! Şu zalim kişilerden de, bizim intikamımızı al! Ey Allah'ım! Bunlarla ve kavmimizden olanlarla aramızda sen hükmünü ver! Yardım etmek için bizi çağırıldılar. Sonra da, tutup bizi öldürüyorlar!..." diyerek, yavrusunun boğazına saplanan oku çekip attıktan sonra, eliyle mübarek kanını silerken de: *"Vallahi sen, Allah katında Salih peygamberin devesinden daha şerefli ve kıymetlisin, Muhammed (as) da, Allah katında Salih peygamberden daha üstün ve kıymetlidir!"* buyurdu. Sonra, bir bez getirtti ve çocuğu ona sardı. Kılıcını sıyrarak, tekrar çarpışmaya başladı... (Taberî: 6/220, 256-257'den naklen, İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 170-171; ve; Zehebi/Alâm: 3/208'den, İslam Tarihi: 4/195);...

İKİ MAZLUM EHL-İ BEYT YAVRUSU

Hani b. Sübeyt'ül-Hadramî anlatıyor: *"... Hüseyin hanedanından tüyü bitmemiş bir çocuk çadırlardan dışarı çıktı. Üzerinde pelerin ve gömlek vardı. Sağa-sola dönüp bakınıyordu. Döndükçe, kulaklarındaki iki incinin sallandığını gördüm. Küfe süvarilerinden bir adam, atını tepip onun yakınına vardı. Atından çocuğa doğru eğilip, onu kılıçla ikiye biçti!..."* (İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 172);...

Ehl-i Küfe, Hazret-i Hüseyin'i (as) muhasara altına almış, şehid etmek için saldırılarını yoğunlaştırmışken, 'Ehl-i Beyt'ten küçük bir çocuk, Hazret-i Hüseyin (as)'ın yanına gelmek istiyor, Hazret-i Zeyneb ise engellemeye çalışıyordu. Neticede çocuk, koşarak Hazret-i Hüseyin'in (as) yanına geldi. Bu sırada Bahr b. Ka'b denen mel'un, Hazret-i Hüseyin'in (as) üzerine kılıçla yürüyünce, çocuk: *"Pis, mendeburun oğlu! Amucamı mı öldüreceksin?"* diye bağırdı. Mel'un herif de, kılıçla çocuğa saldırdı. Çocuk, eliyle korunmak istedi. Kılıç, çocuğun elini kesti ve eli derisinde sallandı-kaldı. Çocuk: *"Aman anneciğim!.. Halacığım!..."* diye feryad etti. Hazret-i Hüseyin (as) onu tutup bağrına bastı ve: *"Ey kardeşimin oğlu! başına gelene karşı sabret, çünkü Allah, seni sâlih ve tertemiz olan babalarının yanına gönderecek; seni, Resulullah'a (as), Ali b. Ebi Talib'e, Hamza'ya, Cafer'e, ve Hasan b. Ali'ye (as) kavuşturacaktır!"* dedi ve Yüce Rabbine (cc) yönelerek, şöyle duâ etti: *"Ey Allah'ım! Onlara gökten yağmur yağdırma ve yeryüzünün bereketinden onları mahrum et! Ey Allah'ım! Onları bırakır-yaşatırsan, tefrikalara uğrat, darma-dağın et! Onları bölük pörçük et!; yöneticiler hiçbir zaman onlardan razı olmasın! Çünkü onlar, yardım edeceklerini va'dederek bizi çağırıldılar, sonra da, üzerimize yürüdüler ve bizi öldürdüler!..."* (İbn'ül-Esir: 4/78-79; İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 174-175);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), SU İÇECEĞİ SIRADA AĞZINDAN OK İLE VURULMASI

Kerbela Çölü'nün ateşi ile yanıp-kavrulan mübarek ağzını su ile ıslatmaya çalışan Hz.Hüseyin'i (as); habis-mel'un Husayn b. Nümeyr , attığı bir ok ile mübarek ağzından vurmuş ve ağzı kan ile dolmuştu. Hazret-i Hüseyin (as), ağzından akan kanı avuçlayarak semaya attı ve

---

Allah-ü Teala'ya (cc) hamd-ü sena ettikten sonra, ellerini havaya kaldırarak;

"Allah'ım! Onları derleyip-toplayıp yok eyle! Yeryüzünde onlardan birini sağ bırakma!" diyerek beddua etti...

Canî-vahşi Küfeli süfeha, Hazret-i Hüseyin ile ev halkının bulunduğu çadırların arasını işgal ederek, Mazlum-u Kербela'nın (as) ev halkı arasındaki irtibatı tamamen kesince, Hazret-i Hüseyin(as): **"Yazıklar olsun sizlere! Sizin dininiz yoksa, siz kıyamet gününden korkmuyorsanız, bari dünya işlerinde hür, asaletli-seçkin kişizadeler gibi olunuz ve öylelerine yaraşan hal ve hareketlerde bulununuz da, ağırlıklarımı ve ev halkımı rezillerinizden ve zır cahillerinizden koruyunuz!"** dedi... (İslam Tarihi/Kербela Faciası: 172-173; İbn'ül-Esir:4/78);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN ŞEHADETİ

"Sağından ve solundan Hazret-i Hüseyin'in (as) üstüne hamle üstüne hamle yapılıyordu. O, sağındakilere hamle yapıyor, onları dağıtıyordu; daha sonra soldakilere de hamle yapıyor, onları da dağıtıyordu.Oğlu, ailesi ve tüm eshabı öldürülmüş, yara-bere içinde ve aç-susuz eli-kolu kırılmış olduğu halde, onun kadar kendisini üzüntüye kaptırmayan, hareketsiz kalakalmayan ve eşsiz bir cesaretle tek başına ileri atılan bir kişi daha görülmemiştir. Kendisini saran piyade birlikleri, arslan saldırısına uğramış keçi sürüleri gibi sağından ve solundan bozulup darma-dağın oluyordu. Küfe leşkerleri ise, dört tarafını vahşice kuşatmış, her taraftan saldırıyı sürdürüyor, o Yüce Server'i ok-kılıç ve mızrak yağmuruna tutuyor, şehid etme yarışı içerisinde bulunuyorlardı...

İşte, Hazret-i Hüseyin (as), bu feci durumda iken Hazret-i Zeyneb: **"Ah! Keşke, gökyüzü yerin üzerine kapanıverseydi!..."** diyerek, meydana çıktı ve karşısında Ömer b. Sa'd'ı (Allah'ın sonsuz la'neti onun ve yandaşlarının üzerine olsun!) görünce: **"Ey Ömer! Ebu Abdullah, senin gözünün önünde ve sen ona bakıp-dururken böyle öldürülecek mi?..."** diye bağırdı. Ömer'in gözleri yaşardı, göz yaşlarını tutamadı, yanakları ve sakalının üzerine aktı!.. (Hayret!...) Ve yüzünü, Hazret-i Zeyneb'den başka tarafa çevirdi...

Hazret-i Hüseyin'in (as) üzerinde ipek bir cübbe bulunuyordu. Başı sarıktıydı ve saçlarını kınalamıştı. Piyade olarak, kahraman atlılar gibi savaşıyordu; atılan oklardan korunuyor, gediklerden faydalanıp fırsatları değerlendiriyor, atlılar üzerine hamleler yapıyor ve şöyle söylüyordu:

"Hep birlikte beni öldürmek için mi bir araya gelmiş bulunuyorsunuz? Vallahi, benden sonra kullarından kimi öldürürseniz, Allah, hiçbir şekilde beni öldürdüğünüz kadar gazaba gelmeyecektir. Vallahi Allah, benden sonra kullarından öldüremeyeceğiniz bir kulu, benim öldürülüştüğümden dolayı size gazap ettirip-mûsallat edecektir. Allah'a andolsun ki, sizin bana yaptığınız bu hakaretinize karşı, Allah'ın bana ikramlarda bulunacağını umuyorum! Siz, nerede olursanız olunuz, haberiniz olmadan Allah, sizden benim intikamımı alacaktır! Vallahi!, siz beni öldürecek olursanız, muhakkak ki Allah, sizin arınıza bir bela verecek;

---

güçlerinizi birbirinizin arasına ve birbirinize karşı koyacak ve birbirinizin kanını akıtacak, bununla da yetinmeyerek acıklı azabını size kat kat artıracaktır!...

Artık, Hazret-i Hüseyin (as) uzun süre hareketsiz ve mecalsiz kalmıştı. Mel'un Şimr b. Zilcevşen'in, Küfe leşkerlerine; "***Hay analarınız sizleri yitirsin! Daha ne duruyor, ne bekliyorsunuz? Öldürünüz onu!***" diye bağırması üzerine;.. Yüce Şehid-i Mazlum'a (as) her yandan saldırılar başlamıştır. Amr b. Halid adındaki mel'unun attığı ok, Hazret-i Hüseyin'in (as) böğrüne saplanmış, Hazret-i Hüseyin (as) onu çıkarıp yabana atmıştır. Müteakiben de, Zür'a b. Şerik denen mel'un ileri atılarak bir kılıç darbesiyle de Hazret-i Hüseyin'in (as) sol elini kesmiş aynı mel'un bir kılıç darbesiyle de Hz. Hüseyin'in omuzunu derinden yaralamış, Hazret-i Hüseyin (as) bu durumuyla bile bu mel'unu bir kılıç darbesiyle yere yıkmıştır. Sinan b. Evs'ün-Nehâf denen canî-habis mel'un dahi, arkadan dolaşarak mızrağını Hz. Hüseyin'in köprücük kemiğinden saplayıp göğsünden çıkarmış, bunun üzerine O Yüce-mübarek Hüseyin (as), yüzünün üzerine düşmüştür...

Bir müddet, Hz. Hüseyin'in (as) nuranî cesedine yaklaşıp başını kesmeye kimse cesaret edemedi. Sinan b. Enes (Evs)'en-Nehâf mel'un, Havelî b. Yezid'e; "***Başını kes O'nun!***" dedi. Havlî (Havalî) mel'un, bunu yapmak isteyince, elleri titredi, kesemedi. Bunun üzerine, mel'un Sinan atından inerek Aziz Hüseyin-i Şehid'in mübarek başını nuranî bedeninden keserek ayırdı ve Havli b. Yezid'e verdi. Bir rivayete göre ise, bu şenaeti, mel'un Havli'nin kardeşi Şibl b. Yezid icrâ ederek, mübarek Ser-i Hüseyinî (as), kardeşi Havli'ye verdi. (Allah'ın, tüm la'net edicilerin sonsuz-hesapsız la'netleri bunların ve tüm benzerlerinin-yandaşlarının üzerlerine olsun!)

Mübarek bedeninde, (***ok yaraları hariç*** olmak üzere) 33 mızrak ve 34 kılıç darbesi bulunan Şehid-i Mazlum Hazret-i Hüseyin'in (as) üzerinde bulunan tüm eşyaları ve elbiseleri, canî-vahşi Küfe şakileri tarafından kapışılıp yağmalandı, her biri bir şeyini alıp-gitti... Aynı yağma ve talanı, hayatta kalmış kadın-çocuk tüm ***Ehl-i Beyt*** mensuplarına da icrâ eden Küfe leşkerleri, Hânedan-ı Resuûllah'ın (as) çoluk-çocuğunun ve kadınlarının elbiselerini soyup-yağmalayacak kadar alçalmış ve haysiyetsizleşmiş, böylece; insanlık tarihinin en habis ve en rezil timsâli haline gelmiştir...

Bununla da yetinmeyen caniler, başları kesilmiş bulunan (başta Seyyid'üş-Şüheda Hazret-i Hüseyin (as) olarak, tüm) Kerbela şehidlerinin mübarek cesetleri üzerinde ***at koşuları*** yapmış, toprakla karışıp-belirsiz oluncaya kadar atlarla o mübarek şehidlerin cesetlerini çiğnemiş, bununla da; tarihin en vahşi sürüleri payesini almışlardır...

Hicretin altmış birinci yılında ve Muharrem ayının onunda Cum'a günü öğleden sonra 57 yaşında şehid edilen Hazret-i Hüseyin'in (as), 72 eshabı da Kerbela sahrasında ***şehadet*** makamına ulaşmıştır. Ki; bunlardan ikisi kendi oğlu, altısı kardeşleri, dördü Hazret-i Hasan'ın oğulları, üçü Abdullah b. Ca'fer'in (Hazret-i Zeyneb'in) oğulları, dördü Müslim b. Akil'in oğulları, biri Akil b. Ebi Talib'in oğlu, biri Abdullah'ul-Ekber b. Akil'in oğlu, biri Ebi Said b. Akil'in oğludur.

(Allah'ın sonsuz salat-ü selamı hepsinin üzerlerine olsun!)... (Tafsilat için bakınız; İbn'ül-Esir (Tere): 4/79-81; Taberî. 6/258-260, 261, 270'den ve saireden naklen, İslam Tarihi: 4/198-201 ve ; Kербela Faciası: 175-183);...

ŞEHİDLERİN MÜBAREK BAŞLARI'NIN KÜFE'YE TAŞINMASI

Hazret-i Hüsey'nin (as) ve o mübarek 72 esbabının (Allah-u Teala (cc)?nın sonsuz selamı üzerlerine olsun!) kesilen başları, Şimr b. Zilcevşen gibi mel'unlardan oluşan habis bir güruhün öncülüğünde, kabilelere (Havazin-Temim-Kindi-Ezdi-Sakif ve Ben-i Esed'e) taksim edilerek, Ömer b. Sa'd tarafından Küfe'ye, İbn-i Ziyad'a (müjdelerle) gönderilmiş, İbn-i Ziyad'ın önüne konulan mübarek şehidlerin başları ile *müstekbirâne* istihzaya yeltenen İbn-i Ziyad'a, o sırada orada bulunan ünlü sahabelerden *Zeyd b. Erkam* ve *Enes b. Malik* itiraz etmiş, "**Hazret-i Hüsey'nin ağzını, bizzat Resulullah'ın öptüğünü gözleriyle gördüklerini, binaenaleyh, onun ağzına asasıyla dürtmemesini..!(?)**" söylemişlerdir. (Asl olanın, öyle bir mel'unun sarayında bulunmama olduğunu, indellah en büyük mesuliyetin bu olduğunu bilmiş olsalardı, daha yerinde ve daha isabetli olacağı izahtan varestedir! Zira; tüm tağutlar ve şeytanî güçler, sâlih diye bilinen eşhasın gölgeleri altında habis saltanatlarını sürdürmüş ve zulümlerine meşruiyyet(?) kazandırmaya çalışmışlardır...)....

Hazret-i Hüsey'nin (as) mübarek başını tüm Küfe sokaklarında dolaştırıp teşhir ettiren mel'un İbn-i Ziyad, nihayet tüm şühedânın mübarek başlarını Yezid-i Mel'un'a (Şam'a) göndermiştir... (Bakınız; İbn'ül-Esir: 4/81-84; Tabakat-ı İbn-i Sa'd: 5/100; Zehebi-Alâm: 3/209; Tarih-i Taberî: 6/262-264'ten naklen, İslam Tarihi: 4/203-204; Kербela Faciası: 186-188);...

RESULULLAH'IN (as) EHL-İ BEYT-İ KÜFE'YE SEVKEDİLİYOR

Hazret-i Hüsey'nin (as) hunharca katlini müteâkib, iki gün daha orada ikamet ettikten sonra Küfe'ye hareket eden mel'un Ömer b. Sa'd, beraberinde Hazret-i Zeyneb ve Hazret-i Hüsey'nin (as) sağ kalmış iki oğlu ((Aliyy'ül-Evsat (Zeyn'el-Abidin) ile dört yaşındaki Ömer b. Hüsey'nin)) ve diğer *Ehl-i Beyt*'in kadınlarını ve çocuklarını da (*esir muamelesine tabi tutarak*) götürdü...

Esir alınmış bu Ehl-i Beyt kervanı; hep birlikte Hazret-i Hüsey'nin (as), evlatlarının-kardeşlerinin, Ehl-i Beyt'inin ve eshabının yere serilmiş ve atlara çiğnetilmiş mübarek cesetlerinin yanından geçerken feryad etmeye ve elleriyle yüzlerine ve sinelerine vurmaya başladılar. Bu; tarihî *Aşura* kültürünün ve İlâhî-manevî matemini temsil eden ilk enin ve ilk fiğan ve mesaj oluyor, bunun başını ise, Hazret-i Zeyneb-i Kübra (as) çekiyordu!... Bu müthiş manzarayı ve firak vâveylâsını, şanlı Zeyneb (as), şu yanık ve derunî feryadı ile dile getiriyordu:

"Ah!.. Ya Muhammed'im!.. Ey Muhammed'im!... Sana, göklerdeki melekler salat-ü selam getiriyorlar! Senin Hüsey'nin ise şu çöllerde tozlara-topraklara-kanlara bulanmış, azaları kesilmiş-biçilmiş-kırılmış ve dökülmüş param-parça yatıyor!...

Ey Muhammed'im! Senin kızların da esir edilmişler, zürriyetin ve evlatların da tek tek öldürülmüşler!...

Sabah yelleri, onların üzerlerine tozlar-topraklar savuruyor!!!..." Gönülleri yakıp-kül eden ve parçalayan bu ifadeler ve figanlar, düşmanları bile ağlatmıştır. Ki, böylece; Kerbela'nın Zeynebî Mesajı' nın ilk huzmeleri ve ışıkları tüm çağlara ve nesillere ulaşmıştır... (Bakınız; İbn'ül-Esir: 4/82; Tarih-i Taberî: 6/262'den ve saireden naklen, İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 181, 188-189);...

RESULULLAH'IN (as) ESİR EVLAD-U İYALİ KÜFE'DE!

Mazlum-esir kafile Küfe'ye girerken, Küfe halkının kadınları toplanmış çığlıklar koparıyor ve hüngür hüngür ağlıyorlardı. Bunun üzerine hayretler içerisinde kalan ve hasta olan Ali b. Hüseyin (Zeyn'el-Abidin) (as) : *"Her halde şunlar, bize ve bizim başımıza gelenlere ağlıyorlardır. O halde, bizi öldürenler acaba kimler ola?"* dedi...

Ve yine Ali b. Hüseyin (Zeyn'el-Abidin) (as) der ki: *"Babam Hüseyin şehid edildikten sonra Küfe'ye götürüldük. Küfelilerden bir adam yanımıza gelip, beni evine götürüp gizledi Bana çok ikram etti Her içeri girişinde ve dışarı çıkışında ağlıyordu. Ben de: 'Eğer, yanı hayırlı olan bir kimse varsa, bu adamın yanındır!' diyordum.,. Nihayet, İbn-i Ziyad'ın münadisi: 'Haberiniz olsun ki, Ali Bin-i Hüseyini kim bulursa, hemen getirsin! Ona üç yüz dirhem vereceğiz!' diye seslenince; ev sahibi yanına girdi, vallahi yine de ağlıyordu. Ellerimi hemen boğazıma bağladı ve: 'Korkuyorum!' diyerek beni bağlı bir halde onların yanına çıkardı, onlara beni teslim edip üç yüz dirhemi alıp gitti. Ben de, arkasından ona baka kalmıştım!..."* (Tabakat-ı İbn-i Sa'd: 5/212'den ve saireden naklen, İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 189-190; 4/205);...

İBN-İ ZİYAD'IN, ALİ B. HÜSEYN'İ (as) ÖLDÜRMEYE KALKIŞMASI

Ali b. Hüseyin, mel'un İbn-i Ziyad'ın yanına götürülünce, İbn-i Ziyad O'na: *"Adın nedir?"* diye sordu. O da: *"Ali b. Hüseyin!"* dedi. İbn-i Ziyad; *"Allah, Ali b. Hüseyin'i öldürmedi mi?"* diye sordu. Ali b. Hüseyin (as); *"O benim kardeşimdi Ona da Ali denirdi. Halk onu öldürdü!"* dedi. Mel'un İbn-i Ziyad, tekrar; *"Onu, muhakkak Allah öldürdü!"* dedi. Ali b. Hüseyin (as) de; *"Allah; ölenin ölümü zamanında, ölmeyenin de uykusunda ruhlarını alır!"* (Zümer: 42); *"Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir kimse için ölmek yoktur!"* (Al-i İmran: 145) ayetlerini okudu...

Bunun üzerine kuduzlaşan İbn-i Ziyad; *"Vallahi sen de onlardansın!"* diyerek öldürme emrini verdi. Ali b. Hüseyin (as) ise, sadece kadınların durumunu göz önüne alarak; *"Ey İbn-i Ziyad! Bari, şu kadınları gidecekleri yere kadar Allah'tan korkan bir adamla yolla da, İslam'ın gerektirdiği şekilde onlara muamelede bulunsun!"* dedi. Hazret-i Zeyneb ise, kendini Ali b. Hüseyin'in (as) üzerine atarak, *"Ey İbn-i Ziyad! Senin bize yaptığın artık yeter! Döktüğün kanımıza daha doymadın mı? Bizden hiç kimse bırakmayacak mısın? Eğer onu öldürecekse,*

Allah hakkı için beni de onunla birlikte öldür!" Diye feryad etti. Bunun üzerine, değişik toplumsal saikleri de göz önüne alan mel'un İbn-i Ziyad, Ali b. Hüseyin'i (as) öldürtmekten vaz geçmek zorunda kalmıştır. (Bakınız; İbn'ül-Esir: 4/83-84; Tarih-i Taberî: 6/263; Tabakat-ı İbn-i Sa'd: 5/212'den ve saire'den naklen, İslam Tarihi: 4/205-206; Kerbela Faciası: 192-193);...

HAZRET-İ ZEYNEB'İN, İBN-İ ZİYAD'LA MÜNAKAŞASI

Mel'un İbn-i Ziyad, Hazret-i Zeyneb'e dönerek: *"Hamd olsun Allah'a ki, ayıp ve kusurlarınızı ortaya çıkararak sizi rüsvay edip öldürdü! Ortaya attığınız gülünç ve boş beyanlarınızı yalana çıkardı!"* dedi. Hazreti Zeynep ise, bu küstahlığa karşı: *"Hamd olsun O Allah'a ki, Muhammed aleyhisselam'a mensubiyetle bizleri şereflendirmiş ve bizi, hususî bir temizlikle günah kirlerinden de temizlemiştir. Hayır! İş, hiç de senin dediğin gibi değildir. Bilâkis Allah, ancak fasıkları rezil ve rüsvay eder vefacirlerin asılsız laflarını yalana çıkarır!"* dedi...

İbn-i Ziyad: *"Ehl-i Beyt'inize Allah'ın yaptığım nasıl görüyor, nasılıyorumluyorsun ya!"* diye sordu. Hazret-i Zeyneb; Al-i İmran suresinin 154. ayetinden *"...Üzerlerine öldürülmek yazılmış, takdir edilmiş olanlar, muhakkak yatacakları-öldürülecekleri yerlere çıkıp gideceklerdi!"* kısmını okuduktan sonra: *"Allah, ahirette seninle onları bir araya getirecek, Allah'ın huzurunda onlarla muhakeme olunacak ve davalasacaksınız!"* dedi. Bu cevap üzerine gazaplanan İbn-i Ziyad, zulüm ve kaba kuvvet yoluna başvurmak istedi ise de, orada bulunanların kınaması üzerine ondan vaz geçerek; *"Allah, senin Ehl-i Beyt'inden taşkınlık ve azgınlıkta direnen ve ileri gidenleri böyle yok etmekle, içimin derdini giderdi ve beni ferahlattı!"* dedi. Hazret-i Zeyneb, kendisini tutamayarak ağladı ve ondan sonra da:

"Sen, benim yetişmiş yiğitlerimi öldürdün! Ehl-i Beyt'imi yok ettin! Ailemin en şereflilerini-büyüklerini ve yükselen dallarımı-kollarımı kestir, biçtin! Soyumu-kökümü koparıp kuruttun! Eğer, senin bunlardan derdin iyileşebiliyor, için rahatlyabiliyorsa, iyileş ve rahatla bakalım!" dedi. Bunun üzerine, İbn-i Ziyad: *"Bununki bir cesaretilik ve kahramanlaşmaktır. Gerçekten senin baban da bir şair ve bir kahramandı!"* dedi...Hazret-i Zeyneb (as) ise:

"Kadınlar için cesaret ve kahramanlaşma olmaz! Benim cesaret ve kahramanlığım, felaketlerle karşılaşmaktan; söylediklerim de, derdimin hafiflemesi için, içimden fıskıranlardan ibarettir!" diye, cevap verdi... (Tarih-i Taberî: 2/262-263'ten naklen, İslam Tarihi: 4/206-207; Kerbela Faciası: 190-192; İbn'ül-Esir: 4/82-83);...

RESULULLAH'IN (as) MAZLUM VE MAĞDUR EHL-İ BEYT'İNİN ŞAM'A GÖNDERİLMESİ;.. VE, HAZRET-İ ZEYNEB'İN KÜFE EHLİNE TARİHÎ HİTABESİ

Seyyid'üş-Şüheda (as) ve şanlı eshabına tarihin eşsiz zulmünü ve ihanetini îykâ ettikten sonra, üzülmeyi-yas tutumayı ve ağlamayı da ihmal(?) etmeyen habis-dönek küfe ehline yönelen

---

Hazret-i Zeyneb (as), Şu tarihî hitabeyi irad buyurmuştur:

'Ey Kûfe halkı! Ey hileci ve hiyanetkâr halk! Sizi günahkârlar sizi!... Şimdi ağlıyorsunuz, ha!?!... Allah, akan göz yaşlarınızı asla dindirmesin! Gözlerinizde yaş hiç eksik olmasın! Hiçbir zaman sinelerinizin feryadları dinmesin! Kalpleriniz acı ve keder ile için için yansın! Sizler, elindeki ipi büküp-eğiren ve sonra da büküklerini yeniden bozup-dağıtan kadına benziyorsunuz!...

Ne sizin anlaşmanıza bir değer verilir ve ne de sözünüze itibar edilir. Laftan, öğünmekten, gösteriŐten, cariyeler gibi dalkavukluk yapmaktan ve dűŐmanla gizli gizli iŐbirliđi yapmaktan başka neyiniz var sizin?.... Bilin ki sizler Őirretsiz ve horlanan cariyeler gibi karakersiz alçaklarsınız! Kalpleriniz kin ve dűŐmanlıkla dolu!.. Sizler, savrulmuŐ ve çimlenmiŐ tarlalardaki iğrenç ve çürümüŐ sebzeleri-kurumuŐ bitkileri andırıyor ve mezarlardaki dökülmüŐ sıvalara benziyorsunuz!... Yaptığınız bu fecaat ile Allah 'ı gazaplandırdınız ve ahiret için Allah 'ın hıŐım ve cehennemini kendinize azık olarak hazırladınız! Ki bu, ne kötü bir azıktır!...

Şimdi kardeşim ve bizler için mi ağlıyorsunuz? Onun için mi hazin(?) ve acıklı çığlıklarınız göğe yükseliyor?!... Evet; vallahi ağlayın da ağlayın! Çünkü siz, ancak ağlamaya layıksınız!.. Çok ağlayın ve az gülün!... Satın aldığınız bu utanç ve alçaklıktan dolayı neden ağlamayacaksınız? Öyle bir utanç ve alçaklık ki, hiçbir suyla yıkanmaz!... Siz., İmam-ı Zaman'ın (as) katline ortak ve en azından seyirci kalma alçaklığını içinize sindirdiniz. Onun mübarek kanunun pıhtıları, hâlâ ellerinizde ve siz onları asla temizleyemezsiniz!... Ve; Allah'ın son Peygamberinin (as) Vekili'nin ve O'nun (as) Ehl-i Beyt'inin ıŐıđı ve İlâhî azizlerin nurunun katlinden kendinizi ebediyyen muaf tutamazsınız!...

Halifeniz, felaket anında destekçiniz, gücünüzün zirvesi, ilke ve uygulamalarınızın koruyucusu olan bir zatı Şehid ettiniz! Bilin ki sizler, bu dünyadaki en çirkin bir cinayetin ve en iğrenç bir günahın suçlularısınız! Hangi günah-utanç ve alçaklık, Peygamberin (as) oğlunu ve cennet bahçelerinin efendisini öldürmekten daha kötüdür?... Öyle ki; sizin yolunuzun ıŐıđı ve kötü günlerinizin yârı olan bir adam! İşte; hesap gününde önünüze konacak sermaye ve servetinizin ne denli gülünç olduğuna bir bakın! Ölin!.. utancınızdan başınızı toprağa gömün!... Allah'ın gazabı size olsun ve soyunuz tükenip kurusun! Bir kere daha geçmiŐinizi berbat ettiniz ve gelecek için ise hiçbir Şey elde edemediniz! Çabalarınız boşa gitti, zelil ve rezil oldunuz!.. Hayalleriniz suya düŐtü; sizler sadece bu âlemde küçük görüliip nefret edilmekle kalmayacak, ayrıca Allah'ın sonsuz husumetine de nail olacaksınız! Zira; Allah'ın hıŐımını, kendi elinizle satın aldıınız!...

Vay halinize, ey Kûfe halkı! Muhammed'i (as) en fazla nereden yaraladığınızı biliyor musunuz?... Göğün yere düŐüip, yerin parçalanmasına ve dağların darmadağın olmasına denk bir iş yaptığınızı biliyor musunuz?... Biliyor musunuz hangi yemini bozdunuz ve kimin kanını

---

akıttınız?... Ve örtüsü olarak sokak ve pazarlarda dolaştırdığınız bu kadın ve kızların kim olduğunu biliyor musunuz?.. Bununla da Peygamberin (as) ciğerini parçaladığınızı biliyor musunuz?... Evet; işte siz öyle iğrenç ve nefret verici bir suç işlediniz ki, onunla gökler yere kapanabilir, yeryüzü parça parça olabilir ve dağlar yanmış bir cesedin külleri gibi savrulabilir!....

İşte, bütün dünyayı baştan başa doldurmuş olan bu işiniz, ne kadar çirkin ve ne kadar ahmakça bir iştir! Gökten yere kan damlaları damlasa şaşırırsınız, ama şunu bilin ki, kıyamet gününün şaşkınlığı ve rezilliği daha çok ve daha zor olacaktır!...

Hatırlayın, evet hatırlayın ki; hak ettiğiniz ceza, çok acı ve elim olacak, orada sizi kurtaracak hiç kimse olmayacak. Eğer Allah, sizi işlediğiniz bu sonsuz günahtan dolayı şimdi yakalamıyorsa rahat olmayın! Ve 'Oh olsun!' demeyin!... Bir suç işleme ve karşılığında ceza görme arasında geçen kısa bir süredir. Allah, günahın cezasını hemen vermez ama, mazlumların kanlarını da yerde bırakmaz. Şüphesiz Allah, hesabı ne zaman göreceğini en iyi bilendir. Bilin ki O, sizi izliyor ve sizi bekliyor!!!!...' (Bakınız; İmam Hüseyin'in (as) Misyonu: 204-205; Hüseyin'in Kıyamı: 205-206);

HAZRET-İ ZEYNEB (as), ÜSERA-YI KERBELA (as) İLE BİRLİKTE YEZİD-İ MEL'UN'UN HUZURUNDA

Nihayet, mel'un İbn-i Ziyad tarafından Şam'a sevk edilen Hazret-i Zeyneb ve sair Hanedân-ı Ehl-i Beyt (as), Yezid-i Mel'un'un huzuruna *zincirlere vurulmuş* ve gayet *perişan* bir halde çıkarılmış; Yezid'in tağiyâne ve habisâne tavır ve muameleleri ve Hazret-i Hüseyin'in (as) mübarek kesik başı ile oynayıp, asa ile mübarek ağızlarına dürtmeleri, *"İşte Bedir Savaşı'nın intikamı!"* ve *"Ben ondan, benim anam-babam, onun ana-babasından ve dedem de, onun dedesinden daha hayırlıdır demenin neticesi!"* diye müstekbirâne ve mağrurâne istihza etmesi üzerine, imanı hamaset ve şecaat ile ayağa kalkan Hazret-i Zeyneb (as) , şu İlâhî-ulvî tarihî konuşmayı yapmıştır:

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hameder ve O'nun Resulü'ne ve tüm yakınlarına salat ve selam ederim. Allah (cc), ne güzel buyurmuş: 'Sonra kötülük edenlerin akabeti çok kötü oldu. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini yalanladılar ve onlarla istihza ettiler!'" (Rum: 10)

Ey Yezid! Sen, bizleri köleler gibi buradan oraya sürüklemekle yeryüzünü ve gökyüzünü bize daralttığına ve bizim için hiçbir çıkış yolu bırakmadığına mı inaniyorsun?..

Allah katında bizim zelil-hakir olduğumuza, itibarımızın kalktığına ve gözden düştüğümüze..; Buna karşılık senin de yüceldiğine mi inaniyorsun? Senin üzerimizdeki bu galibiyetinin, seni, Allah indinde yüzü ak bir şekilde çıkaracağını mi zannediyorsun? Burnunu öyle kaldırmış, kendini öyle beğenmiş, o kadar büyüklenip seviniyorsun ki, sanki dünyanın tümünü egemenliğin altına almış, bu durumunla da işleri yoluna koymuşsun! Sen, bizim

---

varlığımızı ve azametimizi yok ettiğini mi zannediyorsun? Bekle! Göreceksin! Sen, Allah'ın şu sözünü unuttun mu?: "İnkar edenler sanmasınlar ki kendilerine mühlet vermemiz, kendileri için hayırlıdır. Biz onlara mühlet veriyoruz ki, günahı arttıranlar. Onlar için, alçaltıcı bir azab vardır!" (Al-i İmran: 178)

Ey dedemin kendilerini esir alıp sonra da azad ettiği kişilerin çocuğu! Bu adalet midir ki, senin kadınların-kızların ve cariyelerin perdelerin arkasında izzetle otursunlar ve sen Peygamberin kızlarını esir edesin! Ve onların hürmetini ayaklar altına alasın, onların seslerini boğazlarında boğasın ve yabancı erkekler onları, develerin arkasında bu şehirden o şehire dolaştırınsınlar? Bütün keskin ve kötü bakışlar, onların üzerine dikilip de, uzak-yakın, şerefli-şerefsiz herkes onlara bakıversin?... Ne kimse onları saklasın, ne de kimse onlara baksın ve ne de bir başkanları ve koruyucu bir erkekleri olsun!... İnsanlar, buradan-şuradan onları seyretmek için hazırlansınlar!... İyilerin ve temizlerin ciğerini çiğneyip atan, şehidlerin kanıyla beslenen ve gönüü bize kin ve nefretle dolup-taşan bir aileden ve öyle bir ailenin vârisi ve mensubu olan bir kimseden bundan başka ne beklenebilir ki?...

(Ey Yezid!) Diyorsun ki: "Keşke Bedir Savaşı'nda öldürülen dedelerim de burada olsaydı da bu günü ve durumu görmüş olsalardı?.." ve bu cümleyi söylerken de, elindeki asa ile Peygamberin oğlu ve Cennet gençlerinin efendisi olan Eba Abdullah'il-Hüseyn'in dişlerine vuruyorsun. Bu yaptığın hareketle, büyük bir günah işlediğin ve çok çirkin ve iğrenç bir kötülük yaptığın aklına gelmiyor ve vahim neticesini kaale almıyorsun! Neden yapmayasın? Sen, yeryüzünü yıldızları olan Peygamber (sav)'in zürriyetinin kanını akıttın; Abdulmuttalip oğullarının kanını dökmekle iki ailenin düşmanlığını yeniledin ve yarayı derinleştirdin. Onları derin bir eleme boğdun ve alay konusu ettin. Onları kötü olarak tanıttın. Bundan dolayı hiç sevinme; çünkü onların yanına gidecek ve çok kısa bir zamanda, Allah'ın huzuruna hesap vermek için çıkacaksın. O zaman, "Keşke ellerim kırılıysaydı da bunları yapmasaydım, dilim sökülseydi de bu sözleri söylemeseydim ve o cürmü işlemeseydim. Keşke kör olsaydım da bugünü görmeseydim. Keşke, eğer babalarım da burada bulunsaydı da sevinçten kaplarına sığmazlardı demeseydim!" diyeceksin!...

Ey Allah'ım! Bu zalimlerden intikamımızı al ve kanımızı dökenlerin üzerine gazabını yağdır!...

Ey Yezid! Allah 'a yemin olsun ki, bunları yapmakla sen kendi yararı deştin, kendi derini parçaladın ve kendi derini kopardın!... Ehl-i Beyt'in kanını döktüğünden dolayı sırtında taşıyacağın o ağır yükte birlikte, yakında Resulullah 'ın (as) huzuruna çıkacak ve olanca zillet ve rezillikle O'nun (as) önünde dikilip-duracaksın! O gün, Allah'ın, va'dini yerine getireceği ve şu her birisi bir köşede kanlar içinde yatan mazlumları toplayıp intikamlarını alacağı ve haklarını vereceği gündür!... O (cc) diyor ki:

"Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanmayın! Hayır, bilâkis onlar diridirler ve Rableri katında rızıklanmaktadırlar..." [Al-i Imran(3): 169]

İşte; Allah'ın hakim olması ve Muhammed'in (as) davacı olması yeterlidir bizim için!... Amma, seni böyle haksız yere devletin başına geçirenler, siyasî ortamı senin için hilekârlıkla uygun ve hazır hale getirenler, seni müslümanların başına musallat ederek hilafet makamına getirenler ve böylece senin zulmünün müsebbibi olan o zalimler, pek yakında akıbetlerinin ne kadar hazin ve kötü olduğunu anlayacaklardır... Evet; zamanın zalimleri, her ne kadar bize karşı bu cinayetleri işleyip, bizi esir olarak buraya kadar sürükleyebildiler ve bizleri çaresiz ve güçsüz olarak söz söyleme zorunda bıraktılarsa da, hesap gününde kimin makamının alçaklığa daha yakın olduğunu ve sonlarının nasıl olacağını bizzat göreceklerdir!...

Ey Yezid! Ey Allah 'ın düşmanı! Allah 'a yemin olsun ki, benim gözümde senin kınanacak ya da hakaret edilecek kadar bile değerin yoktur!... İşte seni, bu kadar alçak biri olarak görüyorum. Ama, ne çare ki; gözyaşı gözlere halkalar yapmış, gönüllerden 'Ah!'lar yükseliyor. Hüseyin öldürüldükten, şeytan'ın askerleri Peygamberin -hanedanının hürmetini kırmakla, çilekeş ve mazlumların el emeğinin hasılı olan Beyt'ül-Mal'den mükafatlarını almak için bizi Küfe'den sefihler topluluğunun sarayına sürdükten sonra, bu cellatların elleri bizim kanımızla boyandıktan ve ağızları bizim etlerimizin parçalarıyla dolduktan sonra, yırtıcı kurtlar o temiz bedenlerin etrafında dolanıp durduktan sonra seni azarlayıp kınamak hangi derde deva olur?...

(Ey Yezid!) Allah 'a yemin olsun ki; ben, Allah 'tan başkasından korkmuyorum ve O'ndan başkasına şikayet etmiyorum! Senin şu yalancı haşmetin ve saltanatın, korkumun ve vahşetimin sebebi olamaz. Ben, ne korkarım ne de aldanırım! Şu anda üzerimde gördüğün bu güçsüzlük ve inilti sesleri, senin sahte ve kof heybetinden dolayı değil!... Lakin, kardeşimin ve ailemin başına gelen musibetlerden dolayı gözler ağlamakta ve yürekler sızlamaktadır!...

Hizbullah'ın, azad edilmiş kölelerin çocuğu olan Hizbüşşeytan'ın elleriyle öldürülmeleri çok şaşırtıcı bir şeydir. Ve işte, bizim kanımız, sizin o vahşi pençelerinizle akıtıldı, etlerimiz, sizin pis ağızlarınızda çiğnenip atıldı; o pak ve tertemiz bedenleri, vahşi kurtlara verdiler, konuşanlarını da toprağa gömdüler!... Eğer bizi öldürüp esir almakla bir fayda elde ettiğini sanıyorsan aldanıyorsun. Zira, çok yakında zarar etmiş ve hüsrana ermiş olduğunu görüp anlayacaksın!...

(Ey Yezid!) Kesinlikle Allah, kullarına zulmetmez- Biz, O'na güveniyoruz! O halde; elinden gelen hileye başvur, tüm gayretini ortaya koy, tüm yardımcılarını topla!.. Allah'a yemin olsun ki; ismimizi hatıralardan silemezsin, bizim derecemize ulaşamazsın, yapmış olduğun bu zulmün alçaklığını hiçbir zaman üzerinden atamazsın!... Allah'ın bize gönderdiği vahyi yok edemezsin!... Senin görüşün zayıftır, saltanatının süresi birkaç sayılı gündür,

---

etrafında toplananlar çok yakında perişan olup dağılacaklardır. O gün, nidacılar şöyle haykıracaklardır: "Allah'ın la'neti zalimlerin üzerine olsun!" Ve; Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun ki, bizim ilkimizi saadet ve mağfiretle mükafatlandırdı, sonuncumuzu da şehadet ve rahmetle mükâfatlandırdı. Allah'tan diliyoruz ki; onların sevabını tamamlasın ve artırsın! O'nun bizzat kendisi, bizim üzerimize iyi bir koruyucudur ki, O, Rahim'dir. Biz, Allah'a dayandık ve O, ne güzel Vekil'dir."

Hazret-i Zeyneb'in (as) bu tarihî-îlâhî muhteşem hitabesi karşısında ürperen ve telaşa kapılan Yezid-i Mel'un:

"Feryad eden kadındır, O'na yakışır; Başkalarının ölümü, ağıtçılara kolay görünür!" demekle yetinmiş, toplumsal infiâl ve isyandan korktuğundan dolayı, Hazret-i Zeyneb'e ve yaranına (as) hüsn-ü muamelede bulunmak zorunda kalmıştır. (Gerek hitabe ve gerekse konu için bakınız; Kerbela Katliamı ve Zeyneb'in Mesajı: 11-15; İmam Hüsey'nin Misyonu: 232-237; Hüsey'nin (as) Kıyamı: 211-213; İbn'ül Esir: 4/85-91; İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 197-206);...

İMAM ALÎ BÎN HÜSEYN (ZEYN'EL-ABİDİN) (as)'İN, ŞAM'DA, CUMA NAMAZI ÖNCESİ MİNBERDE YAPTIĞI MUHTEŞEM-NURANÎ HİTABE

Şam'da kısa süreli *esaretleri* hengâmında, Cum'a namazına çağrılan Ali b. Hüsey'n (as); Yezid-i Mel'un'un minbere çıkmasından önce, halka hitab etmekte olan bir habisin, Ben-i Ümeyye'yi medh-ü sena ve *Ehl-i Beyt'i* ta'n-u takbih etmeye başlaması üzerine: *"Ey pis hatib! Utan!.. dediklerinde, Allah'ın halka olan rahmetini, gazabıyla değiştirdin! Sen, cehennemlik konuşmacı!.. Kes sesini!.."* dedikten sonra, Yezid'e dönüp: *"Müsaade et de, Allah'ı memnun edecek ve dinleyicilerin yararına olacak birkaç kelime söyleyeyim!...."* dedi.

Halka etki edeceğinden korkan Yezid: *"Hayır, bu mümkün değil! Lütfen otur!..."* deyince, Yezid'in yakın çevresi: *"Ey emir, ona izin verin de ne söyleyecekse söylesin de, hele bir görelim!...."* diye ısrar etmesi üzerine; Yezid, çâr-u nâçâr Hazret-i İmam'ın halka hitab etmesine müsaade etmek zorunda kalmış oldu...

Bunun üzerine minbere çıkan Ali b. Hüsey'n (Zeyn'el-Abidin) (as), Allah'a hamd-ü sena ve Resulullah'a salat-ü selam getirdikten sonra, şu tarihî-muhteşem hitabede bulunmuşlardır:

"Ey insanlar! Allah-u Teala, altı meziyeti bize (Ehl-i Beyt'e), diğer insanlara verdiğiinden daha fazla vermiştir: Allah bize, sabır-asalet-belağat-cesaret ve toplumsal saygınlıkta özel mevkiler bahsetmiştir. Allah, Peygamber Ehl-i Beyt'inden olan bizi; Hamza ve Ca'fer'e ait olan bizleri; Esedullah'a ("Allah'ın aslanı ki, Peygamber (sav) tarafından Ali (as) 'ye verilmiş olan unvandır) ait olan bizi; Cennetteki gençlerin efendilerine (Peygamber (sav): "Benim torunlarım Hasan ve Hüsey'n, cennet bahçelerinin seyyididir!" demiştir.) ait olan bizleri, bu özelliklerle mükafatlandırmıştır..."

"Ey insanlar! Aranızda olup da, beni tanımayanlara kendimi tanıtıyorum: Ben; Mekke

---

ve Mina'nun oğluyum! Zemzem ve Safa'nun oğluyum!... Ben; fakirlere verdiği zekatı, gizliden-gizliye veren kişinin oğluyum!.. Ben; ihrama bürünüp, Hacc farizasını yerine getiren insanların en iyilerinin oğluyum!... Ben; bir gece Mekke'den alınıp, Mescid-i Aksa'ya götürülen ve oradan Mi'rac'a yükseltilen Zat'ın oğluyum!... Ben; Cebrail'in, Sidret'ül-Münteha'ya kadar eşlik ettiği yüce insanın oğluyum!..."

"Ben; Muhammed Mustafa'nın (as) torunuyum!.. Ben; kâfirlerin, Allah'ın emirlerine boyun eğip 'La ilahe illallah' diyene kadar, savaş alanlarında o kâfirlerle savaşan Aliyy'ül-Murteza'nın (as) oğluyum!... Ben; kılıcının kırılıp, Zülfikar'ın kendisine verildiği ana kadar Peygamberin yanında savaşan zat'ın oğluyum!.../..."

Ben; İslam'da iki kere Hicret etme şerefine sahip olan kişinin oğluyum! Ben; dünyadaki kadınların en iyisinin, Fatma'nın (as) oğluyum!..."

Hazret-i İmam Ali Bin Hüseyin'in (as) bu veciz ve belîğ hitabesi, dinleyiciler üzerinde, *uyarıcı* ve *şuurlandırıcı* müsbet te'sirler husûle getirmiş, bu da; mel'un Yezid'i büyük ölçüde endişeye sevk etmiştir. Bundan dolayı da Yezid, Ali b. Hüseyin'in (as) konuşmasını yarıda kesmek için, halkı, Cum'a namazını kılmaya çağırma emri vermiş, bunun üzerine müezzin: *"Allah-u Ekber! Allah-u Ekber! Allah-u Ekber! Allah-u Ekber! Eşhedü En-La İlahe İllallah!.."* diyerek, ezan okumaya başlamış; Hazret-i İmam Ali b. Hüseyin (as) de: *"Evet, Allah en büyüktür! Ve benim tüm hayatım, O'nun birliğine delildir!"* mukabelesinde bulunmuştur...

Müezzin: *"Eşhedü Enne Muhammede'r-Resulullah!.."* deyince; Ali b. Hüseyin (as), Yezid-i Mel'un'e dönerek: *"Ey Yezid! Söyle bakalım; Muhammed (as) senin deden mi, yoksa benim dedem mi? Eğer, senin deden olduğunu söylersen, elbetteki bu, büyük bir yalandır. Eğer o, benim dedem ise; söyle bakalım, o halde niçin O'nun torununu katlettin ve ailesini de tutsak kıldın? Niçin babamı öldürdün ve O'nun kadın ve çocuklarını bu şehre tutsak olarak getirdin?..."* dedi...

Yezid-i Mel'un, Hüseyin'in (as) aile efradının ve çocuklarının Şam'da daha fazla bırakılmasının, kendi habis saltanatı için gayet kötü ve tehlikeli sonuçlar doğuracağını anlayarak, onları derhal Medine'ye göndermeye karar verdi. Hepsini bir araya toplayarak, gönüllerini almaya ve kendine yönelik kinlerini gidermeye, tüm suçu İbn-i Ziyad'a yıkmaya ve kendini temize(?) çıkarmaya çalıştı. Ve, nihayet, Yüce Peygamberin (sav) pâk-temiz *Ehl-i Beyt'i* (as), güvenilir kılavuzların öncülüğünde, *Medine-i Nebî'ye* (Yesrib'e) müteveccihen, meş'um Şam'dan ayrılmış oldu.. (Mezkûr Hutbe ve Hitabe için, bakınız; 'İmam Hüseyin'in (as) Misyonu': 242-246; Medine yolculuğu için, bakınız; İbn'ül-Esir: 4/88-91; İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 204-206;...)

KERBELA MAZLURLARI, 'MEDİNE-İ NEBÎ'DE

Mazlum *Nur Kervanı'nın* Medine'ye yaklaştığını duyan şehir halkının tamamına yakını,

Bu îlâhî-ulvî duygu-şuur ve programla dolup-taşan Hz. Hüseyin, mezkûr *iki kutlu neticenin* son şıkkıyla ünlü *Kerbela* sahrasında karşılaşmış, kendisinin *tüm boyutlarıyla* her yönden (aklen-kalben-ruhen-hissen-fikren-madden ve ma'nen..) bütün zerratıyla *her an* yaşamakta olduğu ve *Aşura Kültürü'nün* üçüncü unsurunu teşkil eden ve bizzat âşinâsı bulunduğu *şehadetin* bedenî ve cismanî boyutunu *âlem-i şehadete* yansıtmış, böylece; Âlem-i Ğayb'dan İlâhî nurların ve tecellilerin, o günden bugüne kadar *hayat-ı insanîyyeyi*, bâhusus *ümme-i İslamîyyeyi* tenvir edip aydınlatmasına sebep olmuştur. Biz, buna, insanlığın ve İslam ümmetinin *her türlü ve her boyutlu Kerb'ü Bela'dan*, *Aşura* (Kur'an) nuru ve kültürü (günü-hayatı) ile *adım adım ve bilinçli* olarak *kurtuluşa* (şehadete) ulaşması ve *Öz Muhammedî İslam'ın* İlâhî makamına oturması, *tağutî-yezidî* düzenlerin ve tezahürlerinin (gerek hükmen, gerekse fiilen) yok olması ve *Esfel'is-Safilin'e* atılması.. diyebiliriz...

Bunun İlâhî *müjdesini* (mesajını), Kahraman-ı Kerbela olan Hz. Zeyneb-i Kübra (as), mübarek kalbiyle-diliyle ve tüm zerratıyla nesillere ulaştırırken, *Şehid-i Kerbela* olan Seyyid'üş-Şüheda Hazret-i Hüseyin (as) dahi, mübarek *kan damlalarının* canlı diliyle ve tatlı (ama, hazin mi hazin!) nağmesiyle, kıyamete kadar gelecek olan tüm mü'minlerin pâk kalblerine bil-fiil *nesc-ü nakş* etmiş bulunmaktadır...

Hayat-ı insanîyyenin muhtelif âlemlerini-eczalarını ihtizaza getiren bu mübarek *Kerbela ve Aşura* mesajları, en geniş ve en şümüllü yankısını (Eimme-i Ma'sumeye veraseten) *Merhum İmam Humeynî'nin* (ra) şahsiyet-i maddîye ve manevîyesinde bulmuş, bu İlâhî yankı ve etki saikiyle vücûd bulan (okyanusları andıran) muhteşem *kıyam dalgaları*

---

yollara düşmüş, Aziz Peygamberlerinin temiz hanedânını *göz yaşları* ile karşılaşmıştır. Etrafı *dost* ve *akrabaları* ile çevrilen İmam Ali b. Hüseyin (Zeynel-Abidin) (as), etrafındakilere şu kısa ve hazin hitabede bulunmuştur:

"Hamd, insan aklının kavramakta gücünün yetmeyeceği ve tüm sırları bilen Rahim ve Kadir olan Allah'a mahsustur. Zalimlerin ellerinde uğradığımız eşsiz zulme karşı mühlet veren Rabbime şükranlarımı beyan ediyorum. Ebu Abdullah-ül Hüseyin (as) katledildi; ailesi tutsaklaştırıldı ve dostlarının ve kendisinin başı, bu şehirden ötekine çuvallar içinde taşındı. Aranızda, kim bu acıklı olaylardan sonra huzurlu olabilir? Hangi kulak, bu trajedinin ayrıntılarını işitmek isteyebilir? Bizim sorgulanmamızın eşine rastlayamazsınız!.. Öylesine acı verici ve kederliydi ki?... Her şeye Kadir olan Allah'a, bize lütfunu esirgememesini ve düşmanlarımızdan da, intikamımızı alması için duâ ediyorum!..." (İmam Hüseyin'in (as) Misyonu: 247; Ciğer-suz vakıanın 'akıbeti' ve 'neticeleri' için bakınız; İmam Hüseyin'in Misyonu: 249-258; Hüseyin'in (as) Kıyamı: 215-220; Kerbela Katliamı ve Hazret-i Zeyneb'in Mesajı: 133-140; İbn'ül-Esir: 4/88-94; İslam Tarihi/Medine Devri: 4/212-214; Kerbela Faciası: 206-354;....);...

ve şanlı *şehadet operasyonları* ve fırtınaları ile, asrın yezidi olan **BÜYÜK ŞEYTAN AMERİKA**'nın bölge temsilciliği tar-u mar olmuş, tarihin eşini göremediği bir ulvîyet timsâli olan **CÎHAN-ŞUMÛL İSLAM İNKILABI** (Öz Muhammedî İslam'ın bütün boyutlarını muhtevî bulunarak) hükümranlık tahtına oturmuştur... Ve; bu İlâhî hükümranlığını, gün geçtikçe tüm cihana (bil-fiil) şamil kılacaktır, İnşaallah...

Konuyu, şu ayet-i kerimelerin İlâhî ve latif remizleriyle noktalayalım:

"**Muhakkak ki İbrahim, (tek başına) bir ümmetti.. (ve; önderdi!) Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir 'hanif' (Muvahhid)di!...**" (Nahl: 120); '

"**Onlar (İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunları) (her biri) bir 'ümmet'ti; gelip-geçti.. onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız da sizindir...**" (Bakara: 141); Ayet-i kerimelerinin *remzî* ve *işarî* anlamlarından çıkış yaparak diyebiliriz, ki; Hz. Hüseyin (as), bir *Hidayet İmamı* olduğu gibi, aynı zamanda '*tek başına bir ümmetti*'. Ki; *Kerbela* meydanlarında, asrın süper gücü olan tağutlara kahramanca meydan okuyor, en küçük bir zillet ve meskenet alâmeti göstermeden, *tek başına* büyük bir ordu gibi, aziz İslam'ın izzet ve şerefini *şehadet* mukabili savunuyor!.. Ve; kezâ;..

"Böylece biz sizi, insanlara 'şahid' olmanız için 'vasat' bir ümmet kıldık. Ve; Resul'ü de sizin üzerinize bir 'şahid' kıldık..." (Bakara: 143); Ayet-i kerimesinden *mülhem* olarak diyebiliriz, ki; tek başına bir *ümmet* olan Hz. Hüseyin, *vasat* (orta) bir *noktada*, *şahidlik* yapıp *şehadette* bulunmaktadır. Yüce Resul'ün, kendisine ve şehadetine *şahid* olması kaydıyla!... *Vasat* bir ümmet ve *şahid* oluşu ise, *sibak* (selef) ve *siyaki* (halefi) ile vücûd bulmaktadır. Biri; *Uhud'un Seyyid'üş-Şühedası* olan Hz. Hamza ve yetmişiki yârânı, diğeri ise; İnkılab'ın *Seyyid'üş-Şühedası* olan Muhammed Beheştî ve yetmişiki yaranıdır... Bu da, *Kerbela*'nın ayrı-lâtif bir tevâfukatıdır. Ve's-selam... (Allah-u Teala'nın sonsuz salat-u selamı hepsinin üzerine olsun!... ve; Yüce Rabbimiz, bizleri o mübarek şühedânın şefaatharına nâil, nurlu yollarında kaim ve daim eylesin!.. Amin!...);...

Hizbullah HAKVERDİ'nin Aşura Kültürü'nün İmam Humeyni'deki Tecellileri isimli kitabının 2.bölümü olan "AŞURA KÜLTÜRÜ VE MAHİYETİ" bölümünden iktibas edilmiştir.

Hazırlayan : İslâmi DAVET – <http://www.islamidavet.com>